

WEEKLY - A WEEKLY
Glasnik K. S. K. Jednote
4117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO
Telefonski št. 2420
Največji slovenski tednik
v Združenih državah
ameriških
The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Krajina - Slovenska
Katoliška Jednota
je prva in najstarejša
slovenska bratstva pod-
porna organizacija v
Ameriki
Ponuje se 38. leto
GOSLO K. S. K. J. JE:
"Vse za vero, dom in
narod!"

VESTI IZ CLEVELANDA

—Člani in članice društva sv. Cirila in Metoda, št. 191 naj se za gotovo udeležijo seje dne 9. septembra, ker bo važna. Ker namerava sedanja tajnica pustiti ta urad, bo treba izvoliti novega tajnika. Čitate to zavezno naznanilo tajnice v današnji izdaji.

—Smrtna kosa: V nedeljo, dne 30. avgusta je nanagloma umrla Mrs. Mary Finc, rojena Rozman, vdova. Pokojnica je bila stara 63 let in zapuščila dva poročena sinova in eno poročeno hčer. Za njo žaluje tudi njena sestra Mrs. Helena Mally, predsednica društva Marije Magdalene, št. 162 KSKJ. Pokojnica je bivala v Ameriki okrog 30 let, doma je bila iz Zeleznikov, na Gorenjskem. — Umri je po enoletni bolezni v State Hospital rojak Josip Peakar, star 51 let. Doma je bil iz vasi Velike Leše, fara Krka. V Ameriki je bival 30 let. Zapuščila željočjo soprogo in tri sinove, Rudolph, Ralph in Joseph, ter tri pastorko Frank, Louis in William Mismas. V stari domovini zapuščila žena Antona, vendar in pokoj umrlim, preostalih pa naše sožalje!

—Mr. Anton Vehovec, predsednik unije strojnikov pri New York Central železnici sporoča veselo vest, da se odpre v delom v torek, 8. septembra, v lokomotivni delavnici New York Central železnice. Tovarna je počivala od 14. avgusta. Kakih 350 mož dobi delo, med njimi je mnogo naših rojakov.

—V soboto, 12. septembra se poročita Mr. Frank Kenik iz 82. ceste in Miss Mary Fabien, 6116 Glass Ave. Iskrene čestitke mlademu paru!

—Trije mladi fantalini so prišli na dom Mihaela Rudmana, 1574 E. 26th St. Izjavili so, da so suhaški agenti, nakar so padli po Rudmanu in njegovi ženi ter bratrancu Daniel Rudmanu. Zvezali so vse tri potem iz skrini odnesli \$1,300. Vse so premetali po hiši. Rudman je imel denar doma, ker je nameraval z ženo preseliti se v staro domovino. O roparjih ni sledu. Rokaji, ne imejte doma denarja shranjenega, za to so banke!

—V pondeljek, 21. septembra se bo pri seji mestne zbornice poslovil naš slovenski councilman Mr. John L. Mihelich. Councilman Mihelich je kandidat za mestnega sodnika, in kot tak postavno ne more biti po 21. septembru v uradu mestne zbornice. Kot čujemo, bo imel Mr. Mihelich pomemben in zanimiv poslovilni govor pri zadnji seji zbornice, kateri bo prisostoval.

—Poznani slovenski mladenič Viktor Svete je organiziral "Silvertone" orkestra, ki je prvič nastopila na plešu društva Geo. Washington. Orkester priporočamo za razne ples in enake prireditve.

Ali imate že svojega otroka zavarovanega pri naši Jednoti? Vsi člani vaše družine bi morali biti zavarovani pri naši Jednoti.

LINDBERGH NA JAPONSKEM

Tokio, Japonsko, 30. avgusta. —Danes je bilo vse glavno mesto Japonske pokonci, ko se je v slovesni paradi po mestu vozil sloveči ameriški avijatik Charles A. Lindbergh ob strani svoje soproge. Vse mesto je v zastavah in okrašeno. Častnega gosta Lindbergha, ki je s svojim letalom priletel semkaj iz Amerike, je spremljal mestni župan in ameriški poslanik Forbes. Ljudstvo je pogumno Lindberghu ter njegovi ženi prirejalo burne ovacije. Popoldne se je vršil v Hibiya parku javen pozdrav in sprejem, kjer so navzoči navdušeno Lindberghovima klicali "banzai!" Klub Amerikancev je tudi priredil Lindberghu v počast sijajen banket v Imperial hotelu. V paradi so naprej korakali skavtje, katerim je sledilo več godb in na tisoče ljudstva. V imenu 90 milijonov Japoncev je visoka gosta pozdravil mestni župan Nagata ter ju hvallil, ker sta izvršila tako neveren podvig. Mrs. Lindbergh je bila v paradi v čudovito lepem sopek cvetlic. Lindberghova se bosta podala nazaj v Ameriko po drugi črti in sicer v par dneh.

Iščete podobnega moža

Komisija, oziroma pripravljali odbor za proslavo 200-letnica rojstva George Washingtona, prvega predsednika Združenih držav, ki se vrši leta 1932 namerava v juniju prirediti v Washingtonu veliko proslavo, oziroma živo zgodovinsko sliko, kjer naj bi nastopil George Washington. V ta namen se sedaj išče možega, ki bi bil zelo podoben pokojnemu Washingtonu; tako iščejo tudi najstarejšo žensko, ki bi predstavljala njegovo mater. Srečna igralca bosta dobila lepe nagrade.

Pet duhovnikov utenilo

Eardley, Que. Kanada, 1. septembra. —V bližini reke Ottawa se je mudilo pet duhovnikov iz dominikanskega reda na počitnicah. Ko so se danes vozili v čolnu sredi reke, se je čoln smrtno vrnil in vseh pet je našlo smrt v valovih. Imena teh ponearečencev so: Rev. Harris, 28 let sar; Rev. Rousseau, 25 let; Rev. Couture, 25 let; Rev. Nicole, 28, in Rev. Siblere, 33 let. Prvi štiri so bili iz Kanade, zadnji pa iz Švice.

Otroci zažgali vas

Cornwall, Ont., Kanada, 30. avgusta. —Včeraj je zgorela skoro vsa vas Osnabruck, nedaleč od tukaj. Oblasti so dognale, da so požar zanetili otroci. Pri gašenju sta bili dve osebi nevarno ranjeni. Zgorelo je 33 gospodarskih poslopij, dve cerkvi in vaška dvorana.

Štiri tisoč golobov zgorelo

Dne 30. avgusta je tekmovali farmarju Brandtu blizu Peoria, Ill., zgorel velik golobnjak in z njim vred tudi 4,000 golobov. Lastnik istih cenil škodo na \$4,000.

DIKTATURA V JUGOSLAVLJI ODPRAVLJENA

Beograd Jugoslavija, 2. septembra. —Kralj Aleksander je na današnji seji svojega kabineta izdal dekret za odpravo sedanjega vladnega sistema in za zopetno uvedbo parlamentarne uredbe in ustave.

Pri tej priliki se je napravilo tudi več sprememb v ministertvu. Kralj je imenoval ministrom brez portfelja Kosto Timotijevića, Ivana Palceka, Andra Stanića, Ivana Puclja (Slovenec, rodom iz Ribnice), Pavla Matico in Hasab Nekovića. Ob enem je bil imenovan ministrom javnih naprav dr. Albert Kramer (Slovenec, bivši urednik Slovenskega Naroda in Jutra v Ljubljani, sedaj jugoslovanski poslanik v Pragi), juističnim ministrom pa M. Kopic. Več bivših ministrov je odstopil, med temi tudi minister Dušan Sernec (Slovenec).

Seji je predsedoval sam kralj. Dobesedna vsebina začane nove ustave bo objavljena šele jutri. Pri tem se je kralj izjavil, da je treba vrniti narodu pravice, ki so mu bile odvzete v preglasitvi diktature dne 6. januarja, 1929.

Glavni točke nove jugoslovanske ustave so sledeče: Novi parlament bosta tvorili dve zbornici: poslanska zbornica in senat. Ime kraljevine ostane isto.

Judje molijo

Jeruzalem, Palestina. —Na tisoče in tisoče judov izraelotv molli dnevno, da bi došel še davno obljubljeni jim Hešija, katerega je napovedoval prerok Ezekijel, da bi judje živeli pod svojim kraljem v svoji lastni domovini. V Palestini se nahaja dandanes okrog 100,000 judov, kamor so došli iz 50 raznih svetovnih držav z namenom ustanoviti si svojo stalno domovino, toda imajo pri tem z Arabci vedne sitnosti in nasprotovanje.

Obsojeni zdravnik

New York, N. Y., 1. septembra. —Pred veliko zvezno poroto v Brooklynu je stalo danes 40 zdravnikov in dva lekarnarja; obtoženi so bili po agentih justičnega departmanta, da so nepostavni potom prodajali vsiko in zato vporabljali vladne nakaznice v obliki zdravniških predpisov.

Rim, milijonsko mesto

Rim, Italija, 30. avgusta. —Odkar je Benito Mussolini na krmilu italijanske vlade, je glavno mesto Italije napredovalo za 250,000 stanovnikov. Mesto Rim je šlo 31. maja t. l. 1,003,881 prebivalec. Pred 2,500 leti je pa štel Rim 312,000 duš.

Vzdrževanja newyorške policije

New York. —Newyorški policijski komisar Mulrooney je naprosil mestno upravo za prispevek \$65,165,881, kar rabi za svoj oddelek tekom prihodnjega leta. Ta proračun znaša za dva in pol milijona več nego lánako leto.

V pomoč lačnim Kitajcem

San Francisco, Cal. —R. Stanley Dollar, predsednik velike Dollarjeve parobrodne družbe je Ameriške Rudečemu Križu ponudil svoje parnike za brezplačen prevoz 1,000 ton živega lačnemu ljudstvu na Kitajskem.

BEDA NA KITAJSKEM

Shanghai, Kitajske, 31. avgusta. —Vesle velike povodnji in poplave v provinci Kiangsu vlada v teh krajih vedno večja beda. Okopi in jezovi reke Jantse-Kiang so vesle velikega deševja vsi porušeni, kar je povzročilo poplavo osem milj od obrežja. Oblasti še niso zamogle natančno dognati števila vseh žrtev, računa se pa z gotovostjo, da je vesle te katastrofe utonilo več tisoč oseb. Med prizadetimi preostalimi vlada velika beda in lakota; poleg tega se je pojavil tudi legar. Zandarmerija je površno preštela porušene hiše treh večjih mest označenega okraja in je pronašla, da je podrtih nad 160,000 valed česar je nad 800,000 oseb brez strehe, vseh valed povodnji prizadetih Kitajcev je pa nad pol milijona.

Kitajska vlada se je obrnila za pomoč na vodstvo Ameriškega Rdečega Križa, ki ji je nazkazal \$100,000.

Posledice izbi

Chicago, Ill. —V tukanjem Lakeridge Hotelu službojoči klerk M. W. Heller je bil nedavno v svoji pisarni napaden in oropan za \$50. Lásti so o dogodku poročali in navedli oropano svoto \$200.

Par dni zatem se dotični bandit ponovno pojavi pri Hellerju in ga pošteno okrega, ker se je časnikarjem lagal; zaeno je tudi zahteval še primanjkujočo svoto \$150, katero je prejel in zatem srečno zbehal.

Po ameriško

V New Yorku živeti bogati trgovec s premogom Adolph Erdman se je pred 18 leti poročil z gledališko krasotico June Ramsey; tedaj mu je bil pri poroki za pričo in tovarša njegov osebni prijatelj Sabino Marachio iz Kube.

Pred nedavnim se je ta par razporočil in bivša Erdmanova žena je vzela bogatega Kubanca Marachija; pri tej poroki je bil za pričo in tovarša njen bivši mož.

Gradba državnih poslopij

Washington, D. C. —Od 15. maja do 15. julija t. l. je bilo v raznih mestih širom Unije šest zveznih poslopij dograjenih, v obče so to počte in zvezna sodnijska poslopja. Vlada bo z gradbo svojih poslopij še nadaljevala, ker ima v načrtu še 700 poslopij; skupni stroški gradbe vseh novih državnih poslopij bodo znašale okrog 450 milijonov dolarjev.

Od Atlantika do Pacifika

Med mestom New York in Los Angeles, Cal., se je pred kratkim uvedlo reden dnevni zrakoplovni promet za potnike, ki traja preko kontinenta samo 31 ur.

Izbori Hribolazec

Idyllwild, Cal. —Indijanec Tom Humphrey, Hopi plemena je v treh in pol urah dospel od tujak vrh Jacinto hriba in nazaj; razdalja, katero je prehodil in preprezal znaša 22 milj.

POMOČ SLOV. FARMARJEV NEDNIM ROJAKOM

Na dvorišču Grdinove prodajalne s pohištvom na St. Clair Ave. ni bilo še nikdar toliko vrvenja in ljudstva kakor zadnji četrtke popoldne, ko sta znana slovenska farmarja Joe Gramc in Frank Grubar iz Madisona pripeljala dva truka sadja v svrhu razdelitve med revne slovenske družine, dar madisonskih in genevskih slovenskih farmarjev. Vsak izmed označenih je pripeljal 50 milj dalec na svoje stroške 4,000 funtov sadja in raznih živil; to blago je bilo vredno med brati nad \$200.

Tekom ene ure sta bila oba truka prazna in nad 700 ljudi se je zadovoljno vračalo domov z okusnim sadjem in drugimi farmarškimi pridelki v napolnjenih besketih. Za to dobrodelno akcijo se je zavzelo uredništvo "Ameriške Domovine," za kar zasluži vse priznanje. Sledeči farmarji so prispevali v ta namen razne svoje pridelke: Kožar, Josip Zupančić, Pečjak, Frank Lustik, Leo Ladiha, Selekšar, Zakrajšek, Frank Kimmel, Anton Debeyec, Mrs. Virant, Jerry Strojlin, Frank Keržič, A. Cugelj, Pintar, Klaus, Petorski, Josip Modjic, Kocjančič, Krašnievski, Rozman, Nose, J. Koren, A. Fidel, Tonie Koščiček, Wills Burkholder, Vinc Sternad, Frank Beretič Mr. Weiser.

Lep čin dobročnosti do naših bednih rojakov v Clevelandu od strani naših dobrih farmarjev v Madisonu in Genevi. Govorji se, da bodo tamkajšnji farmarji v kratkem času zopet semkaj pripeljali nekaj sadja in grozdja za vkuhavanje v brezplačno razdelitev revnim slovenskim družinam.

Ker imajo označeni farmarji tudi letos dosti finega grozdja na prodaj, bi bilo želeli, da ga naši Clevelandčani od njih kupijo. Svoji k svojim!

V prilog Thomas Mooney-a

San Francisco, Cal. —Carl L. L. Shima, odvetnik iz Oaklanda je pri tukajšnjem višjem sodišču vložil prošnjo za ponovno obravnavo v zadevi Thomas Mooney-a. V tej prošnji se navaja, da je Mooney po nedolžnem zaprt, ker se je proti njemu krivično pričalo.

Kakor znano, se nahaja Mooney v dosmrtni ječi v San Quintinu vesle soudeležbe pri nekem bombnem napadu v tem mestu leta 1916, kjer je izgubilo deset oseb svoje življenje.

Največja fara v Clevelandu

Poljska cerkev sv. Stanislava na Forman Ave. in E. 65th St. v Clevelandu, je največja cerkvena občina te škofije. Ta fara, katero oskrbujejo frančiškani, šteje nad 4,000 družin, v farno šolo pa hodi 3,500 otrok.

Dolga pridiga

Dne 15. junija t. l. je 60-letni metodski pastor A. F. Futterer v neki cerkvi v Los Angelesu, Cal., pridigal neprestano 20 ur. Za vsebino svoje dolge pridige je vzel razlago sv. pisma.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi: V Požegi je umrla Katica Kuntarič, soproga odličnega hrvaškega katoliškega kulturnega delavca. — V Ljubljani je preminul mizar Lovro Gaberssek. — V Mariboru je odšel na drugi svet 64-letni ključavničar Julij Bayer. — V Novem mestu so pokopali Marijo Rozina, rojeno Skaberne, 81-letno vdovo po sodniku. — V Ljubljani je odšel po večno plačilo Franc Matjašič. — V Mostah je zapustila dolino solz posestnica Katarina Juvan rojena Bizjak. — Na Vranskem je zaspal v Gospodu klepar Anton Cizelj. — V Kamniku je Bog poklical v večnost Ano Potočnik, rojeno Eržen. — V Metliki je zapel mrtvaški zvon Julijani Gregorji, rojena Sturm. — V Lesičjem pri Škofljici je umrl Mirko Cvahte, žandarmerijski podpolkovnik v pokoju. — V Hajdini je preminul posestnik Valentin Vogrinec. — V Ljubljani je odšla na drugi svet Kamila Volčansek, rojena Stumberger. — V Ljubljani so pokopali veletrgovca Ivana Kastejca. — V Celju sta dokončala življenja pot Terezija Stiplovšek, vdova po davčnem upravitelju in posestnik Cocey Jožef. — V Št. Vidu nad Ljubljano so pokopali Ignacija Nučiča, nadzornika policijskih agentov v pokoju. — Od kapi zadet je nedanoma izdihnil čevljar Franc Pelan iz Sinje gorice pri Vrhniki. — V Mariboru je zapustila dolino solz zasebnica Antonija Bahr. — V Bučah pri Kozjem je umrla Marija Božiček, blaga krščanska mati. — V Zagrebu je odšel na drugi svet znani ljubljanski brivec Aleksander Gjud. — V Ljubljani so pokopali Antonijo Šterkovo. — V Ponikvah je umrla 80-letna Franca Blatnikova. — V Mengšu je odšla v večnost posestnica Marija Funtkova. — V Mariboru je umrla Marija Goršetova, soproga poštnega poduradnika.

Smrt uglednega industrijalca

Z Dunaja je prispela v Soštanj nepričakovana vest, da je umrl v starosti 66 let industrijec Franc Woschnagg, šef tovarne usnja, Woschnagg in sinovi d. d. v Soštanju. Pokojnik je bil ljubezljiv in velepodjeten mož, markantna osebnost v vsej jugoslovanski industriji, splošno priljubljen med uradnistvom in delavstvom.

Glavo si je razbil. Posestnik Luštek iz Šdinja vasi pri Novem mestu in njegova dva sinova, France in Lojze, so ali podirali bukve. Poleg drugih sta mlada fanta podžagala tudi precej debelo in veliko bukev, ki se je nepričakovano hitro nagnila in treščila čvrstega Franceta po glavi, da se mu nos in čeljust je še komaj držijo. Hitro so ga spravili v kandijsko bolnico.

Požar. Zelo se preresetava o vzroku požara pri Fari na Blokah. Domnev in sumničnej je več kot preveč, pravega zadeti pa nihče ne more. Dolgo časa ni bilo v tej prijazni vasi nikakega ognja. Pravijo naši starčki, da celih 105 let Fara ni nikoli gorela. In še takrat je baže neki berač zažgal.

Društvo sv. Alojzija, št. 47.
Redna mesečna seja našega društva bo v soboto, dne 12. septembra, ob osmi uri večer v navadnih prostorih. Člani in članice so vjudno vabljeni, da se seje udeležijo v lepem številu, obenem je priznanja vredno članstvu za tako lepo mirno sodelovanje ter prisotnost na prejšnjih društvenih sejah. To je vsem v korist; le tako naprej!

Brezposelnost se povsod občuti, tudi med članstvom našega društva bi bil dobrodošel prijazen nasvet za pomoč prizadetim.
Bazar župnije sv. Štefana je v polnem teku v šolski dvorani, dnevi bazarja so: 5., 6., 12. in 13. septembra; zadnji dan bazarja bodo razdeljeni dobrotki onim, kateri bodo imeli srečne številke. Člani in članice našega društva so vjudno vabljeni od gospoda župnika kakor tudi odbornikov bazarja za obilno udeležbo na bazarju in da po svoji zmoglosti pripomorejo do boljšega finančnega uspeha.
Joseph Kremesec, tajnik.

Društvo Marije Sedem Zalosti, št. 81, Pittsburgh, Pa.
Naše društvo priredi v soboto, dne 12. septembra ob 7:30 zvečer v Slovenskem Domu na 57. cesti veliko plesno veselico; vstopnina 50 centov za osebo. S to veselico je zvezan tudi takozvani Beauty kontest za vse tu živče jugoslovanske lepotic; za vsa naša dekleta v Pittsburghu ter okolici; tri najlepše bodo dobile primerne nagrade ali "prize." Dekleta pozor!

Naš veselčni odbor vabi s tem vsa cenjena društva, kakor tudi vse cenjene rojake in rojakinje, da naša posetjota omenjeni večer; igrala bo izvrstna godba Lewis Melody Boys. Tudi za suha grla bo skrbel odbor, da ne bo nihče žejen; za okrepčila, prigrizek bodo pa skrbele naše članice, gospe in gospodične, da ne bo nikomur žal, ki se bo udeležil te naše prireditve. Pridite torej polnoštevilno, ker je to prva slična prireditev za vsa jugoslovanska dekleta iz Pittsburgha in okolice.

Se enkrat prav vjudno vabimo vse naše cenjeno občinstvo, da se v velikem številu udeležite; vse, staro in mlado; ta večer pride k nam tudi več kandidatov za prihodnje mestne volitve da nas pozdravijo. Osebito so vjudno vabljeni naše cenjene članice, da se v polnem številu udeležijo te zabave, kajti vsaka bo morala plačati en tike, če pride ali ne.
Torej na veselo svidenje na naši veselici!

Odbor.
Društvo sv. Ane, št. 105, New York, N. Y.
Naznanja se vsem članicam našega društva, tako tudi vsem Slovencem v Greater New Yorku, da obhaja naše društvo 25-letnico svojega obstanka dne 18. oktobra t. l. Ta dan bomo imeli zabavo ob štirih popoldne v cerkveni dvorani na 62d St. Marks Place, New York.

Radi tega vjudno prosim v imenu našega društva vsa sosedna društva, da ne bi prirejali kake veselice omenjeni dan, za kar vam bomo zelo hvaležne.
Kakor znano, drage mi sestre, zadnja dva meseca nisimo imele nobene seje; prihodnja redna seja se vrši dne 13. septembra v navadnem prostoru; upam, da se boate ta seja udeležile v polnem številu.

Že na zadnjih sejah smo govorile, da bi začele poslovati tudi z mladinskim oddelkom, a do tega nisimo prišle, da bi se ustanovile. Torej vas sedaj prosim, dajmo se potruditi in pridobimo za ta vaš obdelek vsaka vsaj enega novega člana in članice do prihodnje seje.

Vredna naša vsa društva in članice v starosti od petdeset do 18. leta; prisotnost je potrebna; poleg tega plača 10 centov za sdravnisko prevozno in še posebej 50 centov nagrade; torej na nos!

Na svidenju na seji dne 12. septembra!
S sosestrskim pozdravom,
Jennie Tomasek, tajnica.

Društvo sv. Roka, št. 113, Denver, Colo.
Dne 16. avgusta smo obhajali 25-letnico našega društva; to je bilo ravno na dan našega društvenega patrona sv. Roka. Zjutraj se je prikazalo lepo solnce za dežjem, ki je bil prejšnji dan, v soboto. Mislili smo, da bo v resnici dan za našo slavnost, a smo se varali, ker ni bilo ves dan solnčno vreme.

Ob 9. uri so se začeli zbirati člani in članice v Domu slovenskih društev in uro kasneje so se začela društva pomikati proti cerkvi k službi božji. Bila je lepa udeležba od članstva našega društva sv. Roka, tako tudi od društva sv. Jožefa, št. 21 JSKJ, od društva sv. Martina, št. 1 ZSZ in odbornice društva Marije Pomagaj, št. 190 KSKJ. Zatem se je začela peta sv. maša za vse žive in pokojne člane in članice našega društva. Rev. Judnič, duhovni vodja in član našega društva je imel krasno pridigo povodom 25-letnice društvenega obstanka, kako dobra da so podpora društva; da so podobna usmiljenemu Samaritanu, ker skrbijo za svoje člane kakor dobra mati za svoje otroke, in to ne samo začasno, ampak ob pristopa v društvo pa do smrti člana ali članice; po smrti pa pomagajo ostalim ali zapuščenim. Lepe besede gospoda pridigarja bodo gotovo ostale vsem v blagem spominu. Ob koncu pridige je Rev. Judnič čestital še živim ustanovnikom društva, umrlim je pa želel večni mir in pokoj in naj jim Večni Plačnik v nebesih obilno poplača vse dobro, kar so storili tukaj na zemlji. Ob sklepu sv. maše je sledila še Zahvalna pesem.

Torej se člani in članice našega društva prav lepo zahvaljujejo Rev. Judniču za tako ganljivo pridigo in za vsa nam izkazano naklonjenost. Zahvala tudi društvu sv. Jožefa, št. 21 JSKJ, društvu sv. Martina, št. 1 ZSZ in odbornicam društva Marije Pomagaj, št. 190 KSKJ, ker so se udeležile koračanja in slavnostne sv. maše. To naklonjenost bomo skušali vam pri prvi priložnosti povrniti. Živeli!

Isti dan popoldne je naše društvo nameravalo prirediti piknik, toda vsled deževnega vremena smo ga morali opustiti; pač se je v ta namen vršila dne 29. avgusta veselica. Hvala vsem udeležencem!

Naše društvo je bilo ustanovljeno dne 12. junija leta 1906 z devetimi člani in sicer bo bili to slednji: Frank Skubic, John Klun, John Bohte, Frank Grže, Anton Germ, John Tanko, Josip Petrich, Louis Prijatelj in John Slanc.

Prvi odbor društva je bil: predsednik Louis Prijatelj, tajnik John Klun, zastopnik John Bohte. V 25 letih je umrlo 15 članov in članic, 14 moških in ena ženska. To društvo je bilo tretje slovensko društvo v tej naselbini. Sprva je bolj počasno raslo, to pa zato, ker tedaj še nismo imeli slovenskega duhovnika in ne slovenske fare glede izvrševanja verskih dolžnosti. Ko se je tukaj začela slovenska fara, je k temu naše društvo dosti pripomoglo in še vedno pomaga po svoji zmoglosti.

Od ustanovnikov so še trije pri življenju in sicer: bratje John Tanko, John Bohte in Frank Grže. Ti trije so se udeležili srebrnega jubileja našega društva. Dal Bog, da bi ti trije in vsi sedanji člani in članice

Dragi mi bratje in sestre! Glasila, da bomo v tem našem jubilejnim letu 25-letnice takole napredovali, da bo društvo koncem decembra štelo 800 članov in članic.

S sobratskim pozdravom,
George Pavlakovich, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 139, La Salle, Ill.
Redna mesečna seja našega društva se bo vršila dne 13. septembra. Tam potom vjudno vabim vse naše članice, da se te seja gotovo udeležijo; kajti se te seja ne udeležijo brez važnega vzroka, zapade 50 centov kazni v društveni blagajni; samo boljše članice so izzete; torej vpoštevatje to! Ker bo na tej seji več važnih točk, na dnevnem redu, zato je dolžnost vsake, da pride gotovo na sejo. Drage mi sestre! Vpoštevatje torej to društveno naznanilo in vabilo, da se ne bo potem ta ali ona izgovarjala, da ni vedela. Samo malo članic ne more na seji nič ukreniti. Seja se bo pričela točno ob drugi uri popoldne v navadnem prostoru. K sklepu vas ponovno opozarjam, da se te seja zanesljivo udeležite.

S sosestrskim pozdravom,
Mary Bildhauer, predsednica.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis.
Ker bo 10. septembra poteklo 20 let, odkar je bilo naše društvo ustanovljeno, bo pač primerno, da članstvu predložim nekaj podatkov o obstoju našega društva, kakor tudi omenim o ustanovitvi, ki se je vršila pred dolgimi 20 leti, to je takrat, ko je bilo ustanovljanje društev velika težava.

Dne 10. septembra, 1911 se je zbralo 12 pogumnih mož in žena, ki so si vzeli za nalogo, da ustanovijo prvo društvo v Sheboyganu, ki bo spadalo h K. S. K. Jednoti. Od teh 12 so še štirje pri društvu in sicer: Rev. James Cherne, Mrs. Mary Droll, Jakob Prestor in Matt Junz. Veliko so k ustanovitvi pripomogli tudi Jakob Jenko, Peter Droll in Marko Plut, ki so prišli v Sheboygan s potnimi listi od drugih društev KSKJ.

Mlado društvo sv. Cirila in Metoda je dobro napredovalo, zakar gre vsa čast in priznanje možem, ki so se leta in leta trudili in žrtvovali za društveni napredek in dobrobit. Brez velikega hrupa in reklame je društvo rastle in zbiralo člane v svojo sredo, tako da je danes največje slovensko društvo v Sheboyganu, ki šteje 250 članov in članic aktivnega oddelka. Poleg teh imamo še 105 članov v mladinskem oddelku. Da je društvo vestno vršilo nalogo in namen, za katerega je bilo ustanovljeno, pričča dejstvo, da se je tekom let izplačalo \$18,028 bolniške podpore. Poleg te svote je društvo izdalo \$1,094 v dobrodelne namene. Društvo je tudi skrbelo za primerne pogrebe svojih članov ter tudi pomagalo kriti stroške v tem oziru, zakar je tekom 20 let izdalo svoto \$1,640. Vkljub vsem tem izdatkom pa društvena blagajna danes premore \$5,031.07, zakar gre hvala in priznanje vestnemu članstvu, ki je vedno ob pravem času poravnava svoje doneske.

Ko se je društvo ustanovilo, je članstvo plačevalo 50 centov mesečine za \$5 tedenske podpore. Sedaj plačujemo 60 centov na mesec in dobivamo \$7 tedenske bolniške podpore. Člani se lahko zavarujejo tudi za \$2 bolniške podpore na dan, zakar plačujejo \$1.25 na mesec. Društvo plačuje šest mesecev polno podporo, šest mesecev polovično, tako da je vsak član vse leto siguran podpore v slu-

čaju nesreče.

Takrat 20 let je društvo izgubilo 15 članov, saj je nemalo med vdoljimi in se so slednji: Jakob Zvara, Andrej Kalan, Martin Kapro, Frank Kropovšek, Anton Srebrant, Frank Vidic, Frank Kovacic, John Kočvar, Anton Turk, Frank Stanislav ml., Frank Strupek, Frank Ugodak, Joe Zora, Ignac Kregel in John Verščaj. Naj jim bo lahka ameriška gruda! Članstvo bo gotovo vse ohranilo v blagem spominu.

Da pri društvu kraljujeta sloga in mir, je razvidno iz tega, ker se društveni uradniki ne menjajo vsako leto. Naš sedanji tajnik, John Udovich opravlja svoje delo že deseto leto in to vestno in točno, zato je pa vsako glavno sejo zopet ponovno izvoljen. Ravno tako naš blagajnik Peter Droll varuje in ščiti društveno blagajno že 10 leto v vsestransko zadovoljstvo članstva. Na naših sejah ni nikdar nobenega prepira; vse točke so rešene v bratakem duhu, zakar gre čast in priznanje zavednemu in inteligentnemu članstvu. Vse to je menda povod, da naše društvo tako lepo napreduje.

Na zadnji glavni seji društva se je sklenilo, da se društvene 20-letnice ne praznuje, ampak da bomo na toliko bolj slovesen način obhajali srebrni jubilej. Ker torej ne bomo 20-letnice praznovali, naj te vrstice služijo društvu v reklamo. Želim pa, da bi se članstvo potrudilo za novimi člani, da bi naše društvo ob 25-letnici štelo vsaj 350 članov.

Bratske pozdrave,
John Prislund, predsednik.

Društvo sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O.
Dragi mi bratje in sestre: Najprosim vsakega, da bi nastopno moje naznanilo prečital; to naj velja v prvi vrsti onim, ki Glasila dosti ne bere.

Zopet prihajam z neljubim mi opominom glede rednega plačevanja asesmentov. Glede tega sem bil zopet nekaj časa tiho, toda sedaj mi pa ne kaže več molčati. Znano vam je, da nesreča ne počiva niti v dobrih časih, koliko manj pa se v današnjih slabih delavskih razmerah! Znano vam je gotovo tudi, da za časa suspendacije niste upravičeni do nobene podpore, katere nudi Jednota. Pomislite torej, v koliko riziko in nevarnost se spuščate vsled neplačevanjem asesmentov!

Koliko bolnikov imamo vsak mesec, tega ne bom tukaj navajal; oni, ki se redno udeležujejo sej, se kar čudijo, ko čitamo imena bolnikov; kar po 20 jih je ali 25 in večih še več. Ker je veliko bolnikov, je treba tudi veliko obiskovalcev; le žal, da nekateri bolniški obiskovalci tako malo vpoštevajo pravila in ne poročajo na sejah glede bolnika. Tem potom naznanjam vsem, da v bodoče ne bom nobenega in nobeno več zagovarjal; saj imamo pravila, katere moramo vpoštevati, pa naj bodo potem uradniki društva ali pa članstvo. V pravihli, stran 92 in 93 se točka 24 glasi takole:

"Kdor iz lastne krivde ali zanikrnosti zanemarja obiskovanje bolnikov, zapade kazni in sicer za prvi prestopke \$2, in za vsak nadaljni prestopke pri istem bolniku \$5.00.

Dalje berite navodilo na strani 93 in ravnajte se po istem. Vstak, ki dobi karto, da naj obišče bolnika, mora o tem na prvi mesečni seji poročati. Če je morda zadržan, da ne more priti na sejo, naj to po kakem drugem članu in članici naznani, ali pa naj sporoči pred sejo manj ustmeno ali pismeno, da bom znal. Lahko me tudi pokličete po telefonu Eddy 0435J. Jaz sem vedno pripravljen vam ustredi, kolikor mi bo mogoče, tako da bomo vsi skupaj spoštovali pravila.

Na našoj vsi opozarjam. Znano vam je vsem, da je bila smrt našega društva se v letih obiskovalca. Umrli so namreč: eden mladinskega oddelka, en član aktivnega oddelka in štiri članice tudi aktivnega oddelka; med temi sta bili dve, ki sta preminuli naglo ena za drugo, še pred potekom anega meseca, in sicer dne 31. julija je umrla sestra Mary Hribar, dne 26. avgusta pa sestra Mary Žust. Obe sta se morale ločiti iz te solzne doline v najlepših letih; zapustile sta žalujoče soproge in hčerke, ki so zgubile svoje drage mamice. Naj jih tolaži Bog. V imenu našega društva želim pokojnicam večni mir po prestatem zemeljskem trpljenju; saj sta bile naše zveste in dobre članice; hudo prizadetim preostalim pa izražam naše iskreno sožalje.

Ti smrtni slučaj naj služijo vsem onim v resen opomin, ki tako radi in brez pomisleka zaostajajo s plačilom asesmentov. Naj torej vsak bolj redno plačuje, ker ne vemo kdaj nas lahko doleti bolezen ali celo smrt. Lahko enega ali drugega smrt pobere tako hitro, kakor je našo pokojno sestri Mary Hribar. V ponedeljek je bila še zdrava in vesela kot vedno, v terek je poklicala zdravnika, v sredo je bila operirana in v petek pa že mrtva. Ravno tako se lahko zgodi tudi z nami.

Pokojna sestra M. Žust je pa lahkega nad dve leti. Tudi nam lahko Bog pošlje tako bolezen. Kdo nam bo v takem slučaju pomagal, če ni denarja pri hiši? Gotovo je društvo najboljši prijatelj, ker pomaga s svojo podporo lajšati gorje v boleznih in v slučaju smrti. Res je, da preostali vedo, kaj so izgubili s smrtjo svojega drugega, ki se ne da nadomestiti z nobenim denarjem; toda posmrtna jim vsaj nekoliko pomaga prenašati nesrečo.

Zato jaz mislim, če se vpošteva vse take slučaje, da bi bilo nepotrebno vse vedno opominjati na plačevanje asesmentov. Skrbite torej vsak zase, da boste imeli redno vsak mesec plačan asesment, ne pa čakati z njim po dva ali celo tri mesece. Vedite, da mora društveni tajnik vsak mesec sprosti poslati denar na glavni urad, ali vas pa moram suspendirati. V glavnem uradu Jednote hočejo denar za vse, kdor hoče ostati pri društvu in Jednoti, ali pa če tega noče, naj se takega suspendira. Tam nečajo čakati na vas kakor čakam jaz, ko pride ta ali oni z \$1 ali z \$2. Vse to je važno za vas same. Jaz vam dajem razne prilike in sem vam vedno na razpolago samo da boste plačali. Kdor pa ne more priti na sejo ali one posebne dni, ko se pobira asesment, lahko istega vsak dan prinese k meni na dom na 15606 Holmes Ave.

Gotovo imate tudi vsak svojega prijatelja; morda dotičnik še ni pri nobenem društvu? Poksrbite, da bodo tudi ti vaši prijatelji člani našega društva sv. Jožefa; največjega društva v naselbini in največjega pri K. S. K. Jednoti. Potrudite se, da jih za prihodnjo sejo dobimo zopet kolikor mogoče veliko. Pri tem se pa ne boste trudili za stonj; vem da vam je dobro znano, koliko lepih nagrad je v tej kampanji že razpisanih. Potrudite se torej, da dobimo eno ali drugo, da nam jih ne bodo druga društva odnesla! Delujmo torej vsi za napredek našega društva!

Bolj obširno glede naše društvene kampanje bom poročal prihodnjije; za danes vam stavim za zgled našega marljivega agitatorja sobrata Anton Rudmana; dajte se še drugi potruditi, drugače bo on odnesel posebno društveno nagrado; še je čas, da ga eden ali drugi prehitijo z večjim številom.

Drugi za njim je agitator brat Anton Cek. Tudi ta trdi,

da boče prvo nagrado, katero se bo izplačalo in štelo o Boštju. Takoj za tema dvema je pa agitatorica sestra Julija Struna. Ta se je napram gornjim dvema soproga, da hoče ona dobiti prvo nagrado, pa če gre tudi do Chicaga za novimi člani. . . . Jaz bi to nagrado za \$10 privoščil sestri Struna, ker je nam še obljubila, da bo ta lepji slatnik kar na seji "zatrejala," samo da bomo ohranili v spominu, kdaj je ona vse Jožete in Zefke premagala. Bomo videli. Gotovo se že danes veselimo one važne seje, ko bomo šteli nove člane med našimi agitatorji. Zdaj imate še čas za dosego zmage; vendar se ta čas vedno krajša. Do teh nagrad so upravičeni sami naši člani in članice, oziroma naši agilni delavci; iste se bo razdelilo med tri najbolj agilne soproge ali sestre. Takrat bo treba menda najeti še spodnjo dvorano Slovenskega Doma; iste seje se bo gotovo vse naše članstvo udeležilo; pa se bomo zopet dobro imeli in bo tudi kaj okrepčila ter zabave na razpolago.

Zdaj se pa pripravljamo na Zahvalni dan, dne 26. novembra. Takrat se vrši zopet naša redna jesenska veselica. To bo zopet vesel večer vseh članov in članic društva sv. Jožefa.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se korporativno udeležimo razvitja zastave društva Srca Jezusovega, št. 55 SDZ dne 13. septembra. Dotično društvo se je tudi udeležilo slavnosti naše 10-letnice; torej je naša dolžnost, da jim vrnemo njih naklonjenost. Dotično društvo je še mlado, komaj eno leto staro, pa jih je bilo veliko pri naši slavnosti. Zbirali se bomo dne 13. septembra popoldne ob pol drugi uri pred Knausovo dvorano na St. Clairju. Pridite v velikem številu, saj vas je mnogo, da nas bo vsaj trikrat toliko število, kakor je bilo njih pri nas. Prinesite seboj regalije, da se bomo spoznali.

Bratski pozdrav vsemu članstvu in na svidenje na prihodnji seji dne 17. septembra!
Pavey Kogovšek, tajnik.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 191, Cleveland, O.
Članstvu našega društva in javnosti hočem s tem sporočiti več važnih stvari.

Znano je vam, da se je društvena tajnica preselila iz 185. ceste daleč doli na St. Clair, na 1123 Addison Rd. Prosila sem naše člane in članice, da se udeležijo društvene seje. Kako naj bomo še nadalje tajnica, ako se ne boste udeleževali sej in točno plačevali asesmentov? Res žalostno, da je bila na zadnji seji udeležba tako pičla ali majhna!

Zdaj mi ne preostaja drugega, da vas opozarjam, da se v sredo, dne 9. septembra (druga sredo meseca) polnoštevilno udeležite seje, da si izberete novega tajnika ali tajnico. Pod nobenim pogojem ne bom hodila od hiše do hiše kolektat asesmentov za društvo kot sem to naredila meseca avgusta. Vsak naj sam skrbi in se zaveda, da je treba društveni asesment plačati in sicer na seji. Na seji dne 9. septembra bomo tudi ukrepali radi veselice ali igre, katero nameravamo prirediti v jesen. Pridite torej vsi! Tudi naš ljubljanski župan sobrat Vesel naj pride, da bo malo "po-komandiral" za napredek našega društva.

Tu so pa novice pri našem društvu: Več naših "Ljubljanskih dam," članic je šlo na obisk v staro domovino. Gotovo nam bodo kaj lepega ob povratku prinesle; če drugače ne, pa vsaj lepe vtise in sladke spomine na nikdar pozabljeno našo rojstno domovino. Dve naši članici sta se pa pred nedavnim podali "v Rim" in sta se že srečno nazaj vrnili.

Prva je naša članica "Ljubljanska županja" in soproga našega "Ljubljanskega zdravnika" Dr. Skurja, Mrs. Teresija Skur, ki je za spomin "iz Rima" prinesla luštenega in prvoga sinčka. Pomenen oče ga je tako vesel, da se mu kar samo smeje. Za kratnega botra mu je bil njegov striček, brat Dr. Skurja, Rev. Josip Skur, župnik na slovenski fari v Pittsburghu, Pa.; za botroco je bila pa tetka Miss Mary Janchar, začasna organistinja pri naši ljubljanski fari sv. Kristine. Krstil ga je pa naš "Ljubljanski fajmošter" Rev. Bombach, in so mu dali ime Tonček, menda zato, ker je Dr. Skurju ime Anthony.

Druga naša članica, ki je priromala "iz Rima" je pa Mrs. Mary Vidmar, soproga našega pokojnega sobrata Frank Vidmarja, katera ima sedaj živ spomin na svojega ljubljanskega moža, ki se je za vedno preselil v večnost letos meseca marca. Zdaj ji je poslal angeljčka nazaj, kajti dobila je zalega sinčka, ki jo naj tolaži v žalostnih urah. Mary, naj ti veljajo v tolažbo tele vrstice: "Ko sinček bo gori zrastle, bo ljubil te srčno, kakor te je tvoj pokojni mož, predno je zapustil dolino to solzno." Usojeno nam je, da smo večni trpini te solzne doline.

Vrnili so se tudi naši glavni Jednotini uradniki in drugi Jednotarji iz prelube rojstne domovine. Bodite mi srčno pozdravljeni zopet med nami! Vesela sem, da vas je velika Berengaria srečno dovela nazaj v naš pristan, KSKJ, da boste našo Jednotino ladjo še nadalje zvesto in neustrašeno brodarili po velikih valovih do cilja in zmage, še za večjo in močnejšo našo K. S. K. Jednoto.

S sestrskim pozdravom do vsega Jednotinega članstva in vseh štitatelej tega lista.
Marjanca Kuharjeva, tajnica,
1123 Addison Road
Telefon: Florida 2485-J

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 227, Edmonton, Alta, Kanada

Dragi mi sobratje in sestre: S tem vas prosim, da pošljate pravočasno svoj mesečni asesment, kajti z nerednim in slabim plačevanjem je naše društvo zgubilo pot k napredku. Vem, da so v resnici slabi časi in težkoče za plačevanje asesmentov, toda pomisliti je tudi treba, kako je danes hudo za človeka, če ga zadene poleg žepne krize še kaka bolezen; toda naša mila Jednota daje v takih slučajih svojim članom pomoč ter podporo, da človeku ni treba obupati. Torej ne pozabite važne točke, da boste imeli Jednotin asesment vedno v redu plačan, v nasprotnem slučaju ste podvrženi suspendaciji. S sobratskim pozdravom,

Joe Kostelec, tajnik,
9652-103d Ave.

ZELENJAD IN NJENA ZDRAVILNA MOČ

Zelenjad ima v sebi veliko zdravilne moči. Če si bledičen, če imaš premalo krvi ali če je kri slaba, jej špinačo, ki je jako dobro zdravilo tudi proti boleznim na ledvicah.

Zelena je močno učinkujoče sredstvo proti revmatizmu in deluje sploh izborno na celi živčni sistem.

Če si na jetrih bolan, jej paradizna jabolka (tomatoes). Če nimaš apetita, naroči, naj ti skuha gospodinja repo. Čebula žene na vodo in služi sploh kot izborno sredstvo pri prebavi. Zelje je zdravo, pa naj si bo surovo ali kuhano, sveže ali kislo. Peteršilj ne izboljša samo okusa vsake jedi, on je tudi drugače zelo zdrava zelenjad. Česen razžene služ in vzbuja tek.

Ali imate že svojega otroka zavarovanega pri naši Jednoti?

<p>Official Organ and Published by THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A. In the Interest of the Order Issued every Tuesday</p> <p>OFFICE: 5117 W. Clair Avenue Telephone: 234-0000 CLEVELAND, OHIO</p> <p>Terms of Subscription: For Members Yearly \$3.00 For Nonmembers \$4.00 Foreign Countries \$5.00</p>	<p> 38 </p>
--	--------------------

O ŠPORTNEM GIBANJU NAŠE JEDNOTE

Kakor smo pri naši Jednoti prvi začeli poslovati z mladinskim oddelkom, tako se je tudi pri tej organizaciji izmed ostalih začelo prvo gibanje za gojitev raznih športnih iger v Jednotnem krogu ter imenu.

Z mladinskim oddelkom smo dosegli jako lep uspeh. Baš ta oddelek nam je veliko pripomogel do sedanjega lepega skupnega števila članstva, nekaj malega manj kot 35.000; ni pa tako športnem gibanjem.

Pred leti nazaj so se naši mladi fantje osobito zanimali za žogometno igro. Potom svoje posebne jednotne lige so večkrat skupaj nastopali v tekmah za prvenstvo ali šampionstvo; žal, da zadnje, oziroma tekoče športno leto je pa zanimanje za ta šport bolj ponehalo in se letos menda sploh ne bo igralo za prvenstvo, ker niso posamezni športni klubi zadostno organizirani.

Člani, bodisi mladi ali starejši, ki se zanimajo za kegljanje, delajo pač častno izjemo, ker se je zadnja štiri leta tekmovalno kegljanje še vedno redno vršilo in se bo gotovo tudi prihodnje sezono.

Sprva so bili naši šogarji prepuščeni samim sebi, da so plačevali stroške pri tem igranju, ali so jim pa krajevna društva kaj pripomogla. Zatem jim je neko leto Jednota prisločila na pomoč z bolj majhnim zneskom. Šele na zadnji konvenciji v Waukeganu se je v prilog naših športarjev ukrenilo nekaj definitivnega, ko je bila na 14. seji dne 25. avgusta, 1930 sprejeta sledeča resolucija delegata Mike Cherneta:

"Da pridobimo ter ohranimo našo mladino v Jednoti, jas predlagam, da se vpletje športni sklad, iz katerega naj bi se nekoliko pomagalo raznim športnim skupinam KSKJ, katere s svojim nastopom delajo reklamo in agitacijo za našo Jednoto.

"V ta namen naj bi se vzelo 15% od rednega mesečnega assessmenta mladinskega oddelka.

"Glavni odbor naj v svrhu poslovanja Jednotnega športnega oddelka določi pet odbornikov po okrožju ali okrajih širom naše Unije. V tem odboru naj bodo trije fantje (člani) in dva dekleta (članice), ki se na razne športe razumejo. Ta eksekutivni športni odbor naj se ne smatra za glavni odbor K. S. K. Jednote.

"Ta odbor naj sestavi svoja pravila po navodilih celokupnega angleško govorečega članstva in glavnega odbora. Vsi člani te Jednotine športne lige ali zveze morajo biti člani naše K. S. K. Jednote."

Rev. Butala govori o športnih klubih v Jednoti in o pomenu istih za napredek KSKJ. Sledi daljša debata, katere se udeležijo brat Star, brat Cvetkovič, brat glavni tajnik, Dr. Perko, Dr. Oman in drugi, ki vsi z navdušenjem podpirajo športno akcijo naše mladine. Resolucija brata Cherneta soglasno in z navdušenjem sprejeta.

Izračunali smo, da je znašal ta prispevek za športni sklad koncem meseca julija \$1.840, kar znaša v tem času povprečno \$260 na mesec. V prihodnjih petih mesecih do 31. decembra t. l. bo ta sklad narasel še za \$1.300.

Ne samo pri naši organizaciji, tudi pri drugih ni letos pravega športnega zanimanja; največ temu, so krive slabe delavske razmere. Znani so nam slučaj, da so morali vsled brezdelja mladi člani (športniki) zapustiti svoja mesta ter iti drugam za kruhom; več jih je pa tudi pustilo društva, ker niso zmogli plačevanja assessmenta vsled revščine.

Povdarili smo že, da menda letos ne bo šampionatske igre žogarjev, ker isti niso še povsem organizirani. V gorinavedeni resoluciji bi se moral že davno določiti poseben Jednotin odbor športnega oddelka, kar se vsled raznih vzrokov še ni do cela izvršilo; ta odbor še ni popoln; dalje še nimajo športniki svojih novih pravil kakor je bilo v resoluciji določeno. V zadnji izdaji Glasila je urednik Our Page tudi pričel sličen uvodnik angleško govorečemu članstvu. Apeliral je osobito na mlado članstvo, da naj za letos opusti šampionatsko žogarsko igro in kaj žrtvuje iz tega sklada za bolj revno članstvo. Ali bi se ne zamoglo ta denar porabiti za podporo najbolj siromašnim članom naše Jednote? Ta ideja bi bila na mestu. Lahko bi se ta denar tudi porabilo za en mesečni assessment mladinskega oddelka, da bi bili istega prosti, recimo meseca decembra.

Morda se bo še kdo drugi o tem izrazil, ali pa kako angleško poslušajo društvo. Če bi glavni odbor ne mogel ali smel vporabiti športnega sklada v namen kot gori navedeno, bi dal lahko točke na splošno glasovanje, ki naj bi bilo združeno z onim, katero je glavni odbor na zadnji polletni seji potom resolucije določil.

CORNWALLISOVA PODAJA PRI YORKTOWNU

Približuje se 150-letnica kapitulacije angleške vojske pri Yorktownu in ob tej priliki je bilo pravi razpravljanja v časopisih, da-li bi bilo primerno

proslaviti ta zgodovinski dogodek z vpriporitvijo pomembnega prizora, ko se je angleški vojskovodja Lord Cornwallis podal Washingtonu skupaj s svojo vojsko 8.077 angleških in besiljanskih častnikov in vojakov.

Alko primerjamo obsejanje Yorktowna s modernimi vojaškimi operacijami, sdi se nam, da je bilo za precej malenkostno stvar, pa vendarle malo bitk v zgodovini je imelo toliko vpliva na usodo naroda.

Podaja Cornwallisa in njegove vojske se je zgodila 19. oktobra 1781, v šestem letu revolucionarne vojne. Tekom vse vojne se je angleška strategija oslanjala na posest nadmoči na morju. Blokirali so vsa ameriško obal in so izvrševali ponovne napade na temeljne pozicije kolonijalne vojske. V svrhu obrambe so Amerikanci izvijali prednost, da so se lahko gibali v notranjosti in se ne spuščali v bitke, ako je bila situacija njim neugodna. Angličani so imeli neomajeno posest vsake vojne koristi, ki jo je nadvlada na morju mogla nuditi. Ameriška vojska je strašno trpela v zimi leta 1776, ko je prezimovala pri Valley Forge. Washington je tedaj pisal: "Videti ljudi brez oblek, da bi pokrivali svojo nagoto, brez odevi, brez čevljev in skoraj ravno tako pogostoma brez hrane, ko so marširali v takem stanju po snegu in ledu in ob Božiču zavzeli svoje zimsko taborišče le dan marširanja daleč od sovražnika, brez hiš ali koč, dokler niso bile zgrajene, in prenašali vse to brez mrmanja, bilo je je to tak dokaz potrpežljivosti in ubogljivosti, kot ga po mojem mnenju—svet še ni videl."

In potem se je dvoje pripetilo, kar je popolnoma spremenilo srečo kolonijalne vojske. Prišel je baron von Steuben iz Nemčije, ki je reorganiziral ameriško vojsko, in Franklin je prinesel zavezniško pogodbo s Francijo. Prva okolščina je spremenila krdelo oboroženih kolonijalcev v resnično vojsko in druga okolščina je prinesla na lice mesta francosko brodogradnjo, ki je storila konec neoporečni angleški nadmoči na morju.

Začetkom leta 1781 je Lord Cornwallis sklenil zavzeti Virginijo in tako razvojitvi ameriške obrambne linije. Meseca maja je Cornwallis marširal v Virginijo ter upal presenetiti in ujeti malo ameriško vojsko 1.500 mož pod poveljstvom Lafayetteja. Ali Lafayette je na zvit način ušel. Cornwallis je zavzel svoje pozicije pri Yorktownu. Dobil je vest, da angleško brodogradnjo prihaja njemu v pomoč.

Med tem pa je Washington izvedel, da se približuje francosko brodogradnjo. Dal je natančno, da takoj po prihodu francoskega brodogradnja Amerikanci imajo napasti Angleže v New Yorku. Pri tem si je predstavljal, da vohuni prinesejo to vest angleškemu poveljniku, kar se je tudi zgodilo. Med tem je bilo ukazano poveljniku francoskega brodogradnja grofu De Grasse, naj se poda v Chesapeake zaliv in Washington je urno marširal proti Yorktownu. Angleško brodogradnjo, ko je prišlo v isti zaliv, našlo je tam močnejše francosko brodogradnjo. Sledila je morská bitka. Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Bilo je kakih 8.900 mož v ameriških vrstah. Francosov je bilo 7.700, tako da je Washington razpolagal s 16.000 možmi. Cornwallis je imel na razpolago kakih 8.000 mož. Zavezniki so obkrožili Yorktown v polokrogu. Takom trah tedaj je Washington

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

"Hočem, da naj močje na vsakem kraju molijo, povzdigujejo čiste ruke, brus srca in sumljivost; prav tako žene v dostojni obleki; naj se zaljajo s aramejskimi lasmi ali biseri ali drago obleko, marveč z dobrimi deli, kar se ženam, ki hočejo biti bogaboječe, spodobi." (1 Tim 2 8-10).

SKRIVNOSTNE PRIGODE

Artur Usthal je izdal te dni knjigo "Zagonetna doživljenja in prigode", v kateri navaja več zagonetnih pojavov. Tako omenja spis slavnega nemškega filozofa Kanta, ki razpravlja o švedskem učenjaku, mistiku in ustanovitelju nove cerkve Swedenborgu. Mož je bil v septembru, 1766 v Gottenburgu v posetih. Vse preplašen je skočil nekega dne v sobo in izjavil, da je nastal v 50 kilometrov oddaljenem Stockholmu velik požar. Opijal je vse podobnosti požara. Čez dva dni je prinesel sol vest o požaru v Gottenburgu. Poročilo se je popolnoma ujemale s podatki, ki jih je navedel Swedenborg.

V poglavju o strahotnih pojavih omenja Usthal čudno prigodo, katero je zabeležil sin slavnega pionirja združništva Robert Owe. Mornar na trgovski ladji, ki je vozila med Anglijo in N. Braunschweigom Robert Bruce, je videl leta 1828 med vožnjo v kapitanovi kabini moža, katerega sploh ni poznal. Bruce je hitel na krov in obvestil o tem kapitanu. Ko sta prišla oba v kabino, ni bilo o neznanu duha ne sluha. Na tablici v kabini je bilo pa napisano: "Krenite proti severozapadu." Ker je pomenila vožnja v tej smeri samo nekaj ur zamude, je kapitan odredil, naj krene parnik proti severozapadu. Čez nekaj ur je opazila posadka na ledeni gori ostanke razbite ladje in rešene posadke. Na ledeni gori so bili brodomolci, katere so vzeli na krov. Med njimi je Bruce spoznal skrivnostnega neznanca. Njegova pisava je bila enaka pisavi na tablici v kapitanovi kabini. Kapitan ponosno reče ladje je pripovedoval, da je dotični potnik opoldne trdno zaspal in ko se je zbudil, je dejal, da se mu je sanjalo, da je bil na krovu ladje, ki jim hiti na pomoč. Ladjo je opisal tako podrobno, kakor da je bil v resnici na nji.

Usthal omenja v svoji knjigi znane sanje velikovaraždinskega škofa Lanyija. Škofu se je 28. junija, 1914 ob pol 4. uri zjutraj sanjalo, da je dobil črno obrobjeno pismo nadvojvode Franca Ferdinanda. Zgoraj nad besedilom so bile naslikane široke in ozke ulice. Po eni ulici je vozil avtomobil, v katerem so sedeli nadvojvoda, njegova žena in neki general. Ne obeh straneh ulice je stalo v gostem špalirju občinstvo. Kar sta planila iz množice dva mladeniča in začela streljati po nadvojvodi in njegovi soprugi. Pismo se je glasilo: "Sporočam vam, da padem danes zjutraj s svojo soprogo v Sarajevu, kot žrtve političnega atentata. Prisrčno vas pozdravljam. V Sarajevu, 28. junija, 1914 ob pol 4. zjutraj." Še pred atentatom, ki je sledil kakor znano istega dne ob 10. dopoldne, je pripovedoval škof svoji materi, njeni prijateljici in svojemu slugi, kaj se mu je sanjalo.

Vinogradi v Dravski banovini

Letos zavzemajo vinogradi v Dravski banovini 52.162 hektarov. Veliko je v tej banovini še lanskega, neprodanega vina (v južnem delu banovine 1.000 vagonov, na Fruški gori še več). Najmanjše zaloge ima Smederevo, ki je okoli 50 hektarov svojega pridelka prodalo še kot grozdje. Prodaje grozdja se bodo morali tudi slovenski vinogradniki bolj oprijeti.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Angleško brodogradnjo se je umaknilo in se podalo v New York v svrhu potrebnih poprav. De Grasse je ostal gospodar zaliva, med tem ko je Washington s pomočjo Lafayettejeve vojske začel obleganje Yorktowna.

Od ustanovitve do 1. avgusta 1931, znaša skupna izplačana podpora \$4,334,231

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 25-1/2 St. North Chicago, Ill.
 I. podpredsednik: JOHN OHRM, 517 East G. St., Pueblo, Colo.
 II. podpredsednik: MARY HOCHVAR, 1341 Miller Ave., Cleveland, O.
 Glavni tajnik: JOSEF KALAR, 1024 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Pomočnik tajnika: STEVE C. VERTIN, 1904 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Skladnik: LOUIS HLEBENIKAR, 1024 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Duhovni vođa: REV. JOHN FLAVIJE, 218 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Vrhovni skrbnik: DR. M. J. OSMAN, 5411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NAJBLIŽI ODBOR:

MARTIN SHUELA, 311 Ave. A, Eveleth, Minn.
 MRS. LOUISE LEBOVIC, 587 Ewing Ave., South Chicago, Ill.
 FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.
 FRANK FRANCIONE, 2977 National Ave., Milwaukee, Wis.
 GEORGE BRINON, 718 Jones St., Eveleth, Minn.

VIŠI ODBOR:

JOHN EULICH, 1515 West 84th St., Cleveland, O.
 FRANK GOSFORDARICH, 213 Scott St., Joliet, Ill.
 RUDOLPH G. RUDMAN, 666 Burlington St., Wilkesburg, Pa.

POBOKNI ODBOR:

JOHN DEEMAN, Box 239, Forest City, Pa.
 MRS. AGNES GORJINEK, 535 Butler St., Pittsburgh, Pa.
 JOSEPH RUBE, 1121 E. 24th St., Pueblo, Colo.
 WILLIAM F. KOMPARE, 2205 Commercial Ave., South Chicago, Ill.
 JOHN R. STERNBERG, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA:

IVAN SUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Va pisma in denarne prispevke, skladno se pošiljajo na glavno tajnika JOSEF KALAR, 1024 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopisne, društvene vesti, rama namazila, oglaševanje in naročila pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE," 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA

NAZVANILU IN ZAHVALA

Čenjenemu članstvu K. S. K. Jednote prijazno naznanjam, da sem z dnem 1. septembra zopet prevzel vse posle, spadajoče v urad predsednika K. S. K. Jednote.

Tem potom si štejem v prijeto dolžnost, da se zahvalim moji sokolegini drugi podpredsednici sestri Mrs. Mary Hochevar za požrtvovalno delo, katerega je vršila kot začasna aktivna predsednica K. S. K. Jednote za časa moje odsotnosti, ker je z lepimi članki v Glasilu vabila slovenski katoliški narod pod okrilje naše dične organizacije in tako pridobila lepo število novega članstva v Jednoto, in ker je iz svojega žepa celo razpisala dve lepi nagradi v svrhu kampanje, za kar ji naj ljubi Bog obilno povrne.

Zahvaljujem se uradnikom in uradnicam Jednote, društvenim odbornikom in odbornicam in celokupnemu članstvu K. S. K. Jednote za složno delovanje. Le tako naprej, saj to je naše podjetje, na katero moramo biti ponosni. Zavedajmo se, da to je dedščina naših potomcev, ki bodo nadaljevali to naše delo. Glejte naše naj bo vedno: "Vse za vogo, dom in narod, ter še za večjo in mogočnejšo K. S. K. Jednoto!"

S sobratiskim pozdravom,

Frank Opeka,
glavni predsednik K. S. K. Jednote.

Mravlje in njihovi boji

Bilo je v nekem živalskem parku. Spopadlo se je kak tisoč živali in posledica je bila, da je ostalo več stotin mrtvih in mnogo ranjenih. Če bi bile to velike živali, ki jih moramo drago plačati in skrbeti za nje tako, kakor za ljudi, bi bila seveda občutna škoda. Če bi se spoprijelo nekaj stotin tigrov in slonov, bi bilo seveda klanje. Ampak v tem slučaju niso bile druge živali kakor mravlje. Malo so jih združili, kakor peteline pred bojem in posledica je bila velika vojna med njimi.

Mogoče bi vse to ne bilo tako zanimivo, ko bi ne bile mravlje pokazale toliko inteligence. Veliki angleški naravoslovec Lubbock je rekel: "Izmed vseh živali na svetu je mravlja po svojem delu najbolj podobna človeku." In resnica je, da so mravlje tako inteligentne, da se izplača vsakemu človeku opazovati jih. Bi lahko mnogim marsikaj pokazale in jih v marsičem poučile. Mravlja ima dobro razvite možgane. In kar je glavno: tudi rabiti jih zna. Ali morete reči to o vsakem človeku?

Kako je že bila tista vojna med mravljinčji, katero smo prej omenili? Da, nekoga ponedeljka je bilo. In živalski vrt ima svoje strežnike, ki imajo dovolj prostega časa. In bilo je na vrtu veliko staro mravljišče na eni strani jarka. Na drugi strani pa je priromala od nekod nova kolonija mravljinčev. Ne bodi len—strežnik dne ne čez jarek pretjilo in gleda, kaj bo. Iztakne jo neka mravlja v starem mravljišču, voh nekoliko, potem pa nese nož čez. Prišla je seveda v novo mravljišče in bilo je ni več nazaj.

Ko so stare mravlje isnale

kar se tako dolgo obdelovali, da je vse izčrpano. Če je bila ona naravnost prava mravlja, potem je je druga, paša navadna sta rob in seveda v vodo. Ako sta bila obe pravi anako močnejša, je bil boj na življenje in smrt. Slabotnejše so tudi na ta način spravili izpost, da so jim potrgali vse ude in jih tako pustili ležati.

Boj se je bil začel v ponedeljek in je trajal do četrtka, ko je bila stara kolonija mravelj zapodena nazaj in akoro vničena. Vse vrtdbe niso pomagale pred napadi mravelj nove kolonije. Nekaj mravelj so vzele nove za svoje sužnje, druge pa so pobile in pomorile. Prišli so posebni odelki, ki so pospravili in pošlati bojno polje in tako je bilo kmalu vse v miru.

Inteligence in pa močnost organiziranja, je pri mravljah čudovita, tako v vojni kakor v miru. Ta mala živalica od mravelj ni samo dobra kakor vojak. Ona je izvrsten arhitekt, dober računar, fina postrežnica, izredno močna delavka, kmetica, zdravnica in pogrebna. Dela jako lepo v skupinah, ima iredno trdno in močno voljo ter stori vse, kar more, da ima veselo življenje. In med to veselo življenje spada tudi—pijanost. Torej ni alkoholizem razširjen samo med ljudmi, ampak tudi med nekaterim drugim stvarstvom in prav posebno med mravljami. Znameniti učenjak dr. Herman Eidman trdi, da imajo mravlje tudi mesedoben govor.

Vzemimo najprej mravljo kakor arhitekt. Po Afriki se vidijo visoki stolpi, ki so jih zgradile mravlje. Nekateri grede v višino po 20 čevljev. Predstavljajte si, zdaj mehko mravljo, ki je komaj četrta palca dolga, pa gradit 20 čevljev visok stolp. V primeri z njeno velikostjo je to toliko, kakor če bi stari Egipčani bili postavili 12 piramid druga vrh druge. Egipčani niso imeli še tedaj takih pripomočkov, da bi brez njih ne bilo mogoče graditi piramid. Kaj ima pa mravlja? Ničesar ne, razven to, kar ji je dala narava.

Zanimivo je, da se najdejo v gorah naše Pennsylvanije največja mravljična mesta na svetu. Po večini so zgrajena v zemlji in največje izmed teh mest ima trideset akrov površine. Zdjaj pa pomislite: mravljično mesto, ki pokriva 30 akrov zemlje. Veste, da mora biti tam toliko ulic in cest, da se more izpoznati samo žival z najvišjo inteligenco. In majhna mravlja je tista, ki nikdar ne izgrije ceste ali smeri. Vedno gre po najkrajši poti in pride vselej prav, dasi ni uličnih napisov niti policajev ali map, po katerih bi iskal človek, kje je in kam se mora obrniti.

Mravlje so najboljši gradbeniki na svetu, ker nosijo vse svoje orodje vedno s sabo. Mravlja zamore napraviti umetno desko enostavno s tem, da prezevi gotove rastline in jih preprija z neko vzprejemljivo snovjo, ki jo izloča posebna bezgavka.

Mogoče ne kaže nobena stvar tako dobro inteligence mravelj, kakor način, kako si napravi stanovanja na drevu in ga zavarje s tem, da sešije liste. Od rastla mravlja ne more napravljati nobene niti, neodrastla pa, ker mora sprejeti zase kokun. In tako si mravlja pomaga s tem, da pošče tiste mlade mravlje, ki se mislijo zabubiti in jih odnese na drevo. Tam se spravi čreda mravelj in dela vzajemno tako, da se dva lista na drevesu stakneta. Pa tem pride kaka velika mravlja z neodrastlo v ustih, drži jo tako, da glava dolji visi pa jo potem premikala med obema listoma. Mlada mravlja začne takoj delati nitke in tako se šiva pero. Tista silka, ki jo mravlja vleče od snaga peresa do drugega, se takoj strdi in ko gre mravlja

skakati sem hotel tovariše, pa nisem mogel odpreti ust . . . Spomnil sem se mnogih povesti o jstnikih, ki so jih orodale podgane do bele kosti in prosil sem Boga, naj pošlje vendar granate, ki bi me raznesla. Tisočkrat boljše smrt, kakor če te umori podgana . . . Zlobna žival na mojih prsih mi je postajala vedno večja—to ni bila več podgana, to je bila mačka, ki se pripravila, da me zaduši. "Zdaj je zapiskala. . . Po meni je gonazelo polno nog, stud se je bližal mojemu obrazu . . . Tedaj se je stresla stena kaverne! Granata! Skočil sem kakor elektriziran po koncu, grde živali so odskočile, pa so se mi skušale zagrizati v noge. Segel sem po nožu, kilcač tovariše in, hili smo se s podganami, rečem vam, bili . . . Cela kopa jih je obležala pri naših nogah. Druge so bežale iz kaverne in šele, tedaj sem spoznal, koliko jih je bilo, lahko bi nas bile uničile. Ta dogodek mi je tako pretresel živce, da se nisem upal zaspati, če ni bil kdo na straži.

"Doživel sem pa še hujšega in takrat so mi osiveli lasje in mi je ostal v obrazu izraz groze:

"Ob cesti, po kateri smo vozili in dobivali proviant, je obširna jama. Večkrat nam je služila kot zavetje. Neko noč sem opremiljal po tej cesti tren. Vse je šlo brez najmanjšega šuma, a vendar so nas iztaknili Lah. Granate so jale sikati in treskati—pred nami, za nami. Tiplali so topničarji in dotipali so nas. Granata je izkopala jama pred prvim vozom, drobci se ranili konja. Našli so nas! Iščimo si kritja. Vozove smo pustili tesno ob hribu in zbežali v jama. Pravijo, da je v tej prostorni jami zakopanih mnogo dragocenosti, nihče jih še ni našel. Jama je zelo zračna, svetloba prihaja od vhoda, ki je visok kakor navadna vrata. Na stezah je polno nekakega jamskega mahu, od stropa visijo skale, kakor da se bodo vsak hip odtrgale in te zmašile. Poiskali smo si ležišča in kmalu zaspali, dasi je treskalo in vse treslo. Hip spanja je vojaku največja slast, zato zaspal tudi pred topovim žrelom, saj je preutrujenost od dolgega brezspanja hujše kakor smrt.

"Zaspal sem. V spanju sem čutil, kakor da se plazil nekaj mrzlega po meni, v spanju sem se spomnil podgan—odprl oči in čutil, kako mi je šedenela kri. V svetlem jutranjem svitu sem zagledal gada, ki se je kopicil na mojih kolnih in zibal glavo, kakor da išče. In poleg mene je ležal drugi, ki se je tudi premikal, kakor da si išče ugodnejšega prostora, ležal je ravno med menoj in praporščakom. Ako bi se ganil praporščak ali jaz, bi ga žival picnila . . . Obrnil sem oči in videl, da tudi praporščak čuje, da pozna nevarnost, pa se ne upa geniti.

"Ob nogi se je plazilo mrzlo in gladko. Prihajalo do kolena, se kopicilo tam in vzdignilo glavo—vedno višje. . . Trije gadjji životi so nihali nad menoj, tri grde pošastne kačje glave so škilile s poševnimi zlobnimi očmi name, trije kačji jeziki so sikali iskaje po zraku. Meni je zastajalo srce, po čelu mi je stal leden pot . . . Vsač hip sem pričakoval, da vsekajto vame tisti strašni zobje in nisem se smel geniti, že radi so sedla na, če bi že hotel izpostavljati sam sebe taki nevarnosti. Koliko časa so premišljevale in ugibale te pošasti, ne vem—večnost ne more biti daljša, kakor je bil čas od jutranjega mraka do dneva. Kako sem pregledal v hipu vso svojo preteklost, jemal slovo od svojeve in čutil samotno bridko, da mora vojak, umreti od kačjih plikov.

"Ah! Senca se je dvignila, gadi so obrnili svoje glave, zagledal sem celotno večnost . . .

Lea Fatur:
Najstrašnejše

Pripovedovali so si. V prijetenem zatšlju, pri gorki peči. Pripovedovali kaj je doživel vsak najstrašnejšega v vojski. In je povedal Selanov, kako mu je bilo grozno, ko je moral naravnati top v svojo lastno hišo. In je povedal Hrovatin, kako ga je bilo groza, ko je iskačoj v temi kritja pred granatami, našel jama in zlezal vanjo, zaspal v njej in videl drugo jutro, da je ležal med samimi kosci človeškega trupla; in je povedal mladi pater, kako mu je bilo strašno, ko je prišel kot mlad vojak na fronto in je moral skozni jarek, poln vode in je stopal in se zadeval ob nekaj trdega, a je spoznal drugo jutro, da je hodil po mrljih. Tedaj se je oglašil tudi Kačar in pravil:

"Strašno je vse to, kar pripovedujete in še mnogo strašnejše smo doživeli, ko so kopale granate mrtve iz jam in metalje njih kosti nam v obraz. Pa to so bili ljudje, ostanki nam enakih in vedel si, da te razdrobi lahko vsak hip granata, pokosi kroglja ali sablja—to je pač vojaška smrt. Groznejša kakor ta, se meni zdi smrt od ostudne golazni. Vsi veste, kako strašna nadloga so nam bile v vojni podgane. Kako so nam sledile trumoma, z naglimi koraki in lakomnimi očmi! Povsod okoli trena jih je bilo na tisoče, plezale so na vozove, zagrizle se v kruh, onesnažile moko, načenjale meso, obgrizavale konzerve, telečnjake, škornje, obleko. Po jarkih in kavernah so nam postale verna družba. Za griljaj kruha si se moral boriti s podgano . . .

je vstal in hotel iz jama. Na srečo je slišal sikajoči glas, se ustavil in v trenutku spoznal položaj. Pokimal nama je in segel po dolgi palci, ki je ležala v jami, zamahnil—in kaže so odletela valed silnega udarca v drugo steno. Skočila sva s praporščakom na noge in zagrabila nož. Pravočasno! Gadjje so se pobirali, se dvigali, se postavljali na rep, skakali . . . In glej! Kaj je jama polna plazilo, sikalo, skakalo . . . Bežali smo iz jame, strašne živali za nami—in še danes ne vem, kako smo se rešili iz onega pekla. To je bilo najstrašnejše v mojem življenju."

Smrtna nesreča na lovu. So-progo inženerja Herberta Luckmanna iz znane ljubljanske rodbine (je doletela na lovu v Tomjilju smrtna nesreča. Z lovčim Svetetom je na svojem lovišču lovil srnjake. Medtem ko se je lovec podal na pot, da izleži srnjaka, je gospa Zora čakala v zasedi. Strel iz puške je poklical lovca nazaj, ki je menil, da je ona streljala na srnjaka. Ves presrtašen je Svetel zagledal gospo, ki je ležala okrvavljena na zemlji. Po nesrečnem naključju se je puška sprožila in kroglja jo je smrtno pogodila.

Požari. Strela je vžgala gospodarsko poslopje veleposestnika Janeza Sušca v Hotinji vasi pri Mariboru. — Ogenj je upepelil hišo posestnika Genovefe Kovačič pri Sv. Antonu v Slovenskih goricah. — Strela je zantila gospodarsko poslopje Martina Kneza v Ručkovih. — Hišo in gospodarsko poslopje je upepelil požar posestniku Simonu Malecu v Ljubnici pri Zrečah. — Zgorelo je gospodarsko poslopje posestnika Martina Kočca na Glinsem pri Celju. — Več tisoč dinarjev škode je povzročil hitro udušeni ogenj v Kožetovi tovarni v Ljubecni pri Celju.

Deset tisoč dinarjev je nakazala banska uprava trem najpotrebnejšim pogorcem v Fari, občina Bloke na Notranjskem. **Ziva baklja.** Tridesetletni Vencelj Poljanec iz Starega dvora pri Škofji Loki se je večkrat pri industrijaku Heinrichu kurjača. Nalagal je v peč. Med njegovim delom pa je svinil iz peči velik plamen in mu vžgal obleko. Poljanec se je v trenutku spremenil v živo bakljo. Dobil je hude opekline po vsem telesu, glavi, rokah in nogah. Vsega opečenega so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Most čez Donavo pri Pančevu bo v kratkem dokončan in izročen prometu. Je tretji najdaljši most v Evropi. **Do 100,000 dinarjev** višine so dovoljene gotovinske pošiljave v pismih in paketih z označbo vrednosti iz Jugoslavije v inozemstvo pod dosedanjimi pogoji.

VSE VERE SO DOBRE!

Francoski učenjak Champagny je rekel, da si je naš vek osvojil pet do šest public in da v teh živi. Takim publicam prištevamo tudi besede: Vse vere so dobre.

Kaj porečeš, ako bi ti pravil, da je belo eno in isto kakor črno, da je laž isto kar resnica itd. Ali bi se ne amejal? Vem, da bi dvomil nad mojo zdravo pametjo, zakaj zdrava pamet nas uči, da belo ni črno, da resnica ni laž, ker so si te stvari naravnost nasprotni. Glej, tako pravi, da so vse vere dobre, zakaj vse vere večinoma drugače uče in mnogokrat ena drugi namravost nasprotujejo. Kolik je razloček med poganstvom in krščanstvom: Tu en Bog—najpopolnejše bitje—tam cela vrsta bogov, ki so slabši od človeka. Tu je Jezus Kristus Sin božji—tam ga splot ne priznavajo.

Leta je med judi in kristjani. Eni pravijo "da," drugi naravnost "ne," na primer prvi: "je Kristus," drugi: "ni ga." Ali je morebiti to vseeno? Pa tudi med krščanskimi verami kolika razlika! Dasi vse krščanske vere verujejo v Jezusa Kristusa, Sinu božjega, vendar si nasprotujejo v le premnogih resnicah. Kar uče luterani, to zametujejo kalvinci; kar kalvinci uče, to zametujejo angličani itd. Glej, ako praviš, da so vse vere enako dobre, ali ne praviš, da je belo isto kakor črno.

Pravo bogokletstvo so te besede! Ali je mar Bogu resnica ravno tako ljuba kakor laž? Kdo bi se drznil kaj takega trditi? To pa trdi, kdor pravi, da so vse vere dobre, ker skoraj večinoma zametujejo to, kar druge uče. Ali je mar vseeno, ako Jezusa molijo kot Boga, ali ga pa imamo za človeka, kot uče socinjani in unitarci? Ali je mar Bogu vseeno, kako ga častimo? Ali mu je ravno tako ljuba najsvetejša daritev sv. maše kakor daritev poganov, ki so ga častili s pregrehami in hudobijami, umori itd.

PREBIVALSTVO LJUBLJANE

Celotno prebivalstvo po stanju 1. aprila, 1931 znaša 59,768 oseb in sicer od teh 23,466 moških in 31,302 ženskih prebivalcev. V celem je tedaj v Ljubljani za 2,836 žensk več kot pa moških. Po državljanstvu je 57,432 Jugoslovanov in 2,336 tujih državljanov. Po materinjeziku pa je v Ljubljani 54,147 Slovencev, 3,097 Srbohrvatov, 1,467 Nemcev, 111 Italijanov, 50 Madjarov, 896 raznih drugih narodnosti kot Čehoslovakov, Rusov in drugih. Po veri pa je v Ljubljani 57,016 rimokatolikov, 1,917 pravoslavnih, 272 evangeličev, 65 judov in 20 stakotolikov ter 418 raznih drugih ver med katere so prišle brezkonfesionalce. Po narodnosti pa je v Ljubljani 58,138 Jugoslovanov, 747 Nemcev, 22 Madjarov, 101 Italijan, in 760 raznih. Poljedelskih gospodarjev ima Ljubljana 494, stanovaljskih hiš pa 3,307 ter 364 obljudenih zgradb (barak).

Nedavni popis prebivalstva se je vršil ravno v času, ko so bili za časa velikonočnih počitnic odsotni dijaki in vojniki, katerih število znaša navadno okrog 3,500. Iz tega sledi, da ima normalno Ljubljana vsega skupaj nad 63,300 prebivalcev. Ako pa prištevamo mestu še najbližjo okolico, ki spada pod policijski okoliš, pa znaša prebivalstvo mesta Ljubljane 80,000 prebivalcev, dočim smo bili mnenja, da šteje mesto v celem nekaj nad 70,000 prebivalcev. Če le pomislimo malo, Ljubljana vsekakor napreduje.

Fašisti slavili požig "Narodnega Doma" v Trstu

Dne 17. julija zvečer so v liktorski dvorani slavili 11. obletnico "heroičnega požiga Slovenskega Narodnega Doma v Trstu." Zastopniki fašističnih oblasti s pokrajinskim tajnikom na čelu so bili zbrani ta večer v omenjenem prostoru in s slastjo življali spomine preteklosti, katere jim je obujal s svojim govorom skvadrist Fulignot, ki je v svojem govoru praznoval Gijunto, sedanjega državnega podtajnika pri ministrskem predsedstvu. Omenjal je, kako je Gijunto pred 11. leti vodil množico na trg pred nekdanjo vojašnico in kako je ista množica navallala na Narodni dom. "Vaj, ki so bili poleg," je dejal, "so se oddahnili polni zadoščanja, kakršnega občuti maščevalec, ko so zaplapolali proti nebu silni plameni nad krovom Balkana." Pričela se je borba proti slovaniki hidri. Gijunta je stopil na čelo tržaške mladine, ki je morala tiste dni prva v skvadristovski čete, proti sovražnikom Italije.

Tako so fašisti slavili začetek svojega "kulturnega" dela.

Tako so fašisti slavili začetek svojega "kulturnega" dela.

Tako so fašisti slavili začetek svojega "kulturnega" dela.

(Opisni Jos, Krasnjakova.)

Tako je bilo prvo njegovo delo, da odpre gostilno v svoji hiši. Čemu bi delali samo kantinerji in si pobirali mošnjake, ko je sedaj pravi čas za to, da tudi on začne pobirati denar, ki se valja na cesti. Najprej torej cestne delavce, ti bodo potegnili za seboj Črnjane, a ko bo dovršena cesta, pridejo za njimi drugi, cele procesije bodo romaie na Črno k Birku.

Parkrat je romal v tistem času k glavarstvu in imel je že gostilniško koncesijo obljubljeno, preden je vložil za njo prošnjo. Ko je prišla prošnja od glavarstva k županstvu na Črno v poročilo, je vplivala kakor strela. Župan je tekal okoli občinskih svetovalcev in jim pravil nezalostno novico.

"Ne, ne, tega se mu ne sme dovoliti nikoli," je bila soglasna sodba. Župnik je zmajal za glavo, ko so ga za svet vprašali, in je dejal:

"Ne boste mu ubranili, zlati ne, ker ni na Črni in v okolici nobene gostilne. Pa tudi, ako bi bila, je mož dovolj zvit, da bi dosegel svoj namen nazivic vašim ugovorom. Vi storite sicer svojo dolžnost, branite se, toda ne bo pomagalo. V kratkem bodo pri Birku ženketale čaše in se prepevale pesmi. Edino, kar morete storiti, je to, da noben od vas ne gre v gostilno, da ostanete takšni, kakršni ste bili do zdaj. Morda gostilna potem sama od sebe preneha."

Možje so odšli od župnika, potrti in nezadovoljni sami a seboj, a pri seji so storiili svojo dolžnost in so se soglasno protivili nameravanemu podjetju. Nič ni pomagalo, h koncu vseh koncev in na čez dolgo je imel Birk v rokah zaželjeno koncesijo.

"Kaj sem vam povedal?" je rekel župnik žalostno. "In sedaj vam povem še to, tudi vaši trdni sklepi, da ne pojedete tja, bodo omahnili in zgodilo se bo, kar se mora zgoditi; zakaj me so je slabo in izkušnje bodo velike."

"Nikdar ne pojedemo tja, nikdar!" so slovesni zatrjevali vsi po vrsti.

"Dal Bog, da bi bili vaši sklepi trdni in vaša volja zadosti močna!"

Toda sam ni bil prepričan o tem, vedel je, kako slab je človek in kako zadošča včasih samo iskrica, da nastane nepogasnljiv plamen. Sklenil pa je, da od sedaj podvoji čuječnost nad svojimi župljani in da jih otme preteči nevarnosti, ako le more. Očitati si ne bo smel nikdar, da ni izpolnil svoje dolžnosti.

Birk je slovesno otvoril svojo gostilno. Pred hišo sta stala dva mlajša, počez je bila deska z napisom: "Dobro došli," in vhod v hišo je bil okrašen z zelenjem in cveticami. Po oglih so vabili veliki natisnjeni lepaki k otvoritvi, in mestni časopisi so bili prinesli debele ogläse o tem toliko važnem dogodku na Črni. V novo prirerjeni gostilniški sobi je svirala na nalašč v to prirerjenem odru trška godba in vabila na ples.

Bilo je ravno nedeljo popoldne, ko se je to vršilo. Mrgovalo je ta čas tam cestnih delavcev, ki jih je bil z delovodji skupaj povabil Birk, prišlo je tudi nekaj lačnih in žejnih tržanov, ki so bili navadno ob takšnih prilikah povsod, zakaj razglašilo se je bilo, da bo tisti dan pri Birku vse zastojni, pijska in jedaja. Kdo bi ne bil porabil takšne prilike? Toda Črnjani niso bili nobenega blizu, takoj po popoldnaki službi božji so se bili potrgubili in pokrili, da ni bilo nobenega videti. Skoro vsa hišna vrata na Črni so bila zaprta.

Ivanki je bilo to silno težko, obrabala po kuhinji in uknavala kuharici in dekam, medtem ko je bil Birk asmo pri pijadi. Ko je šel pozno popoldne stopil v kuhinjo in videl, kako je žena obupana, je takoj uganil njeno žalost.

"Eh, le pusti jih Ivanka, čemu se žališ zaradi tega. Če metati jih bomo morali vun, tako bodo silili notar."

Medtem je šel v sobi in okoli hiše naraščal z vsakim hipom, vino je začelo vplivati na možgane in na noge. Delaveci so se začeli objemati, tu jih je posedala gruča, tam druga, vsi so peli in vpili vsepovsod, obrazi so jim bili zaripljeni in oči obsteklene. Po sobi so pa akakali sami moški po taktih godbe, zakaj ženske ni bilo zraven tisti dan nobene. Ta vrišč in šum, to cepetanje nog se je razlegalo na daleč in nemirna je celo postala živina po hlevih, nevajena dosedaj takšnega trušča.

Gori pri oknu v župnišču pa je slonel župnik in gledal doli na Črno. Težke so bile njegove misli.

Bilo je že pozno po noči, ko je močno trkanje zbudilo župnika iz spanja.

"Kdo je?" je vprašal, ko je odprl okno.

"Nekega delavca so zabodli tam doli pri Birku; v zadnjih zdihljajih leži—pridite, da ga prevedite," je govoril spodaj glas, sirov in hripav od vina in nočnega kričanja in ukanja.

Župnik ni pomišljal, v hipu je bil odpravljen. Stopil je sam in poklical cerkovnika, ki je tudi takoj vstal.

Otožno se je glasil zvonček po vasi in slabo je razvtiljala svetilka pot obema. Ko sta dospela do Birka, je bilo tam vse narobe, vse pomazano in pomočeno, a gosti so se bili razšli na vse strani, ko se je zgodila nesreča. Noben ni hotel biti kriv.

V sobi, tam kjer se je bila svoječasno obhajala zaroka Trnovčevega Franceta s Tračnikovo Tončko, je ležal na slamnici mlad človek in zraven njega je stal Birk s sklonjeno glavo in temno zroč pred se. Ko je stopil župnik v sobo, je dejal Birk: "Ne da bi bil pogledal župnika: "Pravkar je še zahteval vas: a sedaj je že mrtev!"

Župnik je pogledal na slamnico in potipal reveža. Nobenega življenja ni bilo več v njem, po beli arajci pa se je črtala rdeča sraga mlade krvi. Župnik je hotel izvedeti od Birka, kdo je nesrečnež in odkod je, toda Birk se je bil med tem izmuznil iz sobe. Pozneje se je izvedelo, da je mož poročen in da zapuščča vdovo in dva otročiča.

Ko je župnik odmolil pri mrtvecu, se je odpravil s cerkvenikom zopet proti cerkvi. Še tožnejše se je glasil zvonec sedaj in še žalostneje je brlela svetilka pred njima.

"Takšnega začetka bi se pri vsem tem vendar ne bil nadejal," je dejal žalostno župnik cerkovniku, ko je stopal proti župnišču.

Toda spal ni tisto noč več, na vse zgodaj zjutraj je pozvonil zvon k maši. In Črnjanov se je bilo nabralo nenavadno veliko število k svetemu opravilu. Razjasnil se je bil za hipec žalostni župnikov obraz, ko jih je po maši blagoslovil.

"Morda bodo vendar vstrajali," je pomislil ob njih pogledu in poln zaupanja je zapustil tistega dne hišo božjo.

VI. Cesta je bila dokončana in tako ustanovljena zveza s trgovcem z mestom. Tam, kjer prej nisi videl gosposkega voza, je sedaj skoro sleherni dan pridral ali kolesejal ali celo dvo-uprežna kočija. Gosposki obrazi so se prikazovali na Črni, gosposke suknje plahutale po potih. Tuji vozniki od daleč so prihajali s težkimi tovornimi vozovi ter vozili les iz cesarskih gozdov. Tudi Črnjani niso

smarjali, napravili so si drugačne in udobnejše vozove, in od vsake hiše skoro je bila sedaj polovica delavnih moči na cesti, a le ostala polovica je opravljala kmetijsko in domača dela. Povišal se je zaslužek, in to je dobro, a mladina se je navadila biti od doma, prišla je v dotiko s svetom, ki je živel dokaj drugače od Črnjanov, in to je bilo slabo. Mladina je začela, za sedaj sicer še akričaj, imeti potrebe, kakršnih starejši niso poznali.

Vozniki, bodisi gosposki, bodisi delavski, so se začeli ustavljati na Črni pri Birku, in njegova gostilna ni bila prazna nikoli. Zaslovela je na daleč, kakaj Birk je bil kakor nalašč ustvarjen za gostilničarja. Vedno nasmejan na ustih, vedno prijazna beseda do vsakega, vedno pri rokah in do skrajnosti postrežljiv, takšen se je kazal svojim gostom. Z vsakim je znal občeavati po njegovem stanu, in kmalu se je razneslo na daleč: Birk na Črni, ta je mož. Kadar pridete tja, ne pozabite se zgledati pri njem!

Vobče pa je ostala Črna takšna, kakršna je bila prej. Črnjanji so se Birka ogibali, bili so mu morda celo nevoščljivi, a sicer so živeli kakor so bili vajeni, v vednem delu, redu in skrbih. Bilo je videti, kakor bi niti ne vedeli, da je na vasi gostilna, pozabili so bili celo na dan nje otvoritve in na vse, kar se je godilo takrat. Birk pa se je delal kakor bi ga nič ne brigalo, pozdravljaj je Črnjane z vso ljubeznivostjo, sem ter tje stopil h komu v hišo po navideznem opravilu in začel z domačimi nepriljenim razgovorom. Od začetka so mu odgovarjali osorno, nakratko, so mu celo vrata pokazali, a sčasoma so se ga privadili in začeli z njim kak krajši pogovor. Toda k njemu v gostilno še vedno ni prišel nikdar nobeden.

"Dajmo času čas in vstrajajmo," si je dejal čestokrat Birk, njegova potrpežljivost je bila velika. Župnik se je bil vsled tega nekoliko umiril, večasih si je celo očitil, da je bila prevelika njegova nezaupnost. Na Črno se je nekega popoldne pripeljala velika in lepa kočija, ki so iz nje stopili štirje gospodje. Vsa njih vnanjščina je kazala, da so to denarni možje, morda bogati trgovci ali ugledni podjetniki. Birk se jim je ob prihodu sicer globoko klanjal, a ves njegov nadaljni sprejem je kazal, da so se že poznali, da niso bili prvič skupaj. Gospodje so se ozirali naokoli in starejši je dejal: "Tu je torej vaša domačija, gospod Birk? Lepo, lepo! Kdo bi si mislil! No, pa smo izpolnili svojo obljubo in smo vas prišli obiskat."

Kmalu so sedeli v živahnem razgovoru. "No, kako stojte naše reči, gospod Birk?" je vprašal Depauli. "Stvari, ki smo jih zadnjič prerешevali. Ali se bo dalo kaj napraviti, ste že govorili s kom v tej zadevi? Kakšen vtis so vam napravili odgovori?"

"Hm, nekaj sem namignil, županu Gabrovcu sem namignil—toda razumeli boste, da je treba delati previdno, skrajno previdno. In vsako besedo je treba pretehtati, preden se izgovori. Z našimi Črnjani se ne da razpravljati kar tako-le, tebi nič, meni nič. In, gospodje, povem vam še enkrat, težko pojde in počasi, ako sploh pojde."

Po župnišči so se gospodje odpravili na izprehod. Šel je z njimi tudi Birk. Počasi so hodili skozi vas, kakor se spodobi takšnim gospodom, in vsak hip so se ustavili. Ko so pa bili zunaj vasi, tedaj je imel Birk glavno besedo.

(Dalje prihodnjik.)

Solventnost mladinskega oddelka naše Jednote znaša 173.51%

Dva Ribniška sta se nračala, ko sta vsak svojo robo prodajala po vaseh.

"No, kako gre s lesenimi žlicami?" je vprašal prvi.

"I, no, tako kakor pri bolniku, vsako uro eno žlico," jo odreže drugi.

Najboljše zdravilo "Gospod doktor, kaj bo bolje za živce mojega moža, morje ali hribi?"

"Vi, gospa, pojdite k morju, mož pa v hribe."

Na trgu "Ali pa so ta jajca tudi sveža?"

"Toda, gospa, če vam pa povem, da so bila prav za vas posebej skokodakana."

Pri fotografu Fotograf: "Ali bi radi veliko ali malo sliko?"

Brunla: "Malo." Fotograf: "Potem pa prosim, zaprite usta."

Vsa vas v fašističnih ječah Dne 3. avgusta se je z navadnim fašističnim pompom vršil v Trstu pogreb 26-letnega miličnika Romeo Zivianija, ki je bil dne 14. julija ranjen pri Ribni blizu Št. Petra na Krasu.

Ob tej priliki je fašistični tisk ponovno poročal, da sta bila aretirana napadalca, 22-letni Anton Žagar in 21-letni Jakob Čekan, oba iz Nove Sušice. Listi trdijo, da sta oba priznala zločin. Resnica pa je, da sta se oba prostovoljno javila oziroma potem, ko je dala policija zapreti vso vas. Čekan in Žagar sta to storila z namenom, da bi prevzela krivdo nase in na ta način preprosila policijo, da ista izpusti iz zaporov njihove starše in druge vaščane. Oblastva so bila sprva tega priznanja zelo vesela. Ko so ju pa policijski izvršenci natančno izpraševali, kako sta zločin izvršila, nista vedela razložiti, kako sta vse izvršila. Policijska oblastva se izprevidela, da nimajo pravih zločincev v rokah in so dala vnovič aretirati vso vas. Med aretiranci se nahajata tudi znani kraški veljak, trgovec Deleva iz Matenje vasi. Fašistični listi priobčajo posmrtnice in naglašajo, da je Zivianij padel kot žrtev plačanih barbarov. (Mogoče je to res, pa so ga najbrže napadli samo laški barbari.)

Vztrajna plavalka Dne 18. avgusta t. l. je 22-letna Miss Anita Grew, hči ameriškega poslanika za Turčijo, preplavala ožino Bospora med Črnim in Marmara morjem. Razdaljo te ožine, ki znaša 19 milj je prepravala v petih urah in 10 minutah.

Vse želodčne nerednosti premagane "Montreal, Que., Canada, 25. aprila. —Pred dvema letoma sem padel iz 25 čevljev visočine. Bil sem mesec dni v bolnišnici, potem se me posiljal domov, a moj želodec me je bolel, glavobol in zguba spanca so me redno mučili. Končno

TRINERJEVO GRENKO VINO mi je povrnilo zdravje, apetiti in veselje. Sedaj sem v prav dobrem stanju in priporočam Trinerjevo grenko vino vsem delavskim družinam. Vaš Steve Mlečka." Takole odkritosrčno pismo je priporočljivo. Ta pozitivna stalna odpora se je izkazala šločkrat v slučajnih želodčnih nerednostih, torej želodčni trpeti, vzemite ga tudi vi! Zdravnik ga priporočajo vsak boljši zdravnik ga ima v zalogi v velikih in malih steklenicah. Ako se ne dobi v vaši bližini, tedaj pišite na Joseph Triner Co., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

JOSIP KLEPEC, javni notar Real Estate, Insurance, Loans 107 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

DOMAČA ZDRAVILA. V zalogi imam jedine dišave, Knajpovo ječmenovo kavo in fermentirana zdravila, katera pripravoca Mgr. Knajp v kajfi DOMAČI ZDRAVNIK Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabl. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari. MATH FREDIE Box 772, City Hall Station New York, N. Y.

WILLIAM A. VIDMAR SLOVENSKEI ODVETNIK 212-214 Engineers Bldg. Tel. MAIn 1198 Cleveland, Ohio URE 5 DO 5 Stanovanje: 18728 Chapman Ave. Tel. KENmore 2207-31 V ponedeljek, torek in četrtek svečer od 6:30 do 8 ure

JOSIP ZELE IN SINOVI -POGRESNI ZAVOD V CLEVELANDU, OHIO 2622 ST. CLAIR AVENUE COLLINWOODSKI UBAD: Tel.: ENdlost 923 URE 5 DO 5 422 E. 122D STREET Tel.: KENmore 2118 Avtomobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljene s najboljšo postrežbo

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio. GLAVNI URAD: 6131 St. Clair Avenue GLAVNICNO POMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO POMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi lepe obresti. Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga najceneje po naši banki. SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

SEST DNI PREKO OCEANA Najkrajše in najbolj ugodna pot na potovanje na evropski paradiži: Ile de France Sept. 11 Oct. 2 P. M. 10 P. M. Paris Sept. 19, Oct. 9 P. M. 10 P. M. France Sept. 26 P. M. Najkrajše pot po Solovcih. Vabimo je v posebni kabini z vsami modernimi udobnostmi. — Filiala in glavna francoska kuhinja. Izredno nizka cena. Vprašajte interesirati pooblaščenega agenta ali FRENCH LINE 25 Public Square Cleveland, Ohio.

GLUHOST PRESTANA Človek večkrat ožugl ali slabo sliši valed bakterijske, influenze, škrlatinske, mrslice, kakega udara, ekzema ali celo po celotnem svetu. Na tisoče ljudi občutijo neprijetno bolečino pri slušanju in govorenju. Wilson Common-Sense Ear Drum, ki je v rabi že 25 let po celotnem svetu. Ta stvar je zelo pripravna, katero se poloti v uho (uho), da ista ni vidna, in brez bole in bolečine, je tudi zelo poceni. ZASTONI KNJIGARNA in glasbeni in literarni priznanja s strani oseb, ki to napravo rabijo in poročilo izumljajo, ki je bil 20 let gluh, sedaj pa lahko sliši. WILSON EAR DRUM COMPANY, Inc. 1031 Todd Building - Louisville, Ky.

ZANIMIV slovenski dnevnik imate v svoji hiši, ako zahaja v vašo hišo 'Ameriška Domovina' ti izhaja dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti za šalo in za pouk. Naročnina po Ameriki je \$5.50 za celo leto. Lepe tiskovine lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najboljši smernih cenah postregli. Se pripravljamo. Ameriška Domovina 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, O.

DOMAČA ZDRAVILA. V zalogi imam jedine dišave, Knajpovo ječmenovo kavo in fermentirana zdravila, katera pripravoca Mgr. Knajp v kajfi DOMAČI ZDRAVNIK Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabl. V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari. MATH FREDIE Box 772, City Hall Station New York, N. Y.

WILLIAM A. VIDMAR SLOVENSKEI ODVETNIK 212-214 Engineers Bldg. Tel. MAIn 1198 Cleveland, Ohio URE 5 DO 5 Stanovanje: 18728 Chapman Ave. Tel. KENmore 2207-31 V ponedeljek, torek in četrtek svečer od 6:30 do 8 ure

JOSIP ZELE IN SINOVI -POGRESNI ZAVOD V CLEVELANDU, OHIO 2622 ST. CLAIR AVENUE COLLINWOODSKI UBAD: Tel.: ENdlost 923 URE 5 DO 5 422 E. 122D STREET Tel.: KENmore 2118 Avtomobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljene s najboljšo postrežbo

Pred ognjem in tatovi se naše varnostne škrinjice vedno varne. V njih lahko hranite vse svoje vrednostne papirje, svatovratne police, zemljišne propise, vande in sploh vse, kar je vredno hraniti. Iste so vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemini za 63 na leto. Ključne hranite vi, tako da brez vašega ključa škrinjice nihče ne more odpreti. Tudi so vam na razpolago brezplačne privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odstranite obrestne kupone na svojih bonih. Naši uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetovanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestni mera je višja od navadnih viog in kojih varnost vam ne bo nikdar delala skrbi. V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot \$748,000.00. JOLIET NATIONAL BANK CHICAGO IN CLINTON ST. JOLIET, ILL. Wm. Redmond, pred. Chas. G. Pearson, knjig. Joseph Dundas, pomoč. kasir

IZŠLA JE BROŠURA "TARZAN" V SLIKAH IN POVESTI Povest ima slikane prizore, kako pride angleški Lord in Lady Greytoko v afriški džunglji. Kako sta si postavila v džunglji bivališče in kako sta tam živela. — Dalje, kako je pobrala smrt Greytokoovo ženo, kakor so gorile umorile Lorda Greytoko in kako je gorila ukradla in odnesla iz zibeke malega sinčka od Lorda in Lady Greytoko. Prizori kažejo dalje, kako se je odgajil Tarzan v džunglji, kako se je sestel potem z belimi ljudmi in kako ga je napolnel francoski poročnik D'Arnot privedel med ljudi in do civilizacije. Povest pripoveduje o pretečajljivih dogodkih Tarzanovega življenja. Ta povest je izhajala skosi tri mesece v listu "Amerikanski Slovenec" in je sedaj ponatisnjena v brošuri, ki stane samo 45 centov Ker se jih je izdalo le malo števil, priporočamo vsem, da si te brošuro takej naroče. Pišite po nje na: KNJIGARNA AMERIKANSKI SLOVENEČ 1849 W. 22d St. Chicago, Ill.

SLOVENSKA HRANILNICA Ustanovljena leta 1916 plačuje po 1. juliju 4 1/2% po na vaše vloge Sprejema denar po pošti Pridite ali pošljite na International Savings & Loan Co. 6235 St. Clair Ave. all 819 East 185th St. CLEVELAND, O.

KALIFORNJSKO GROZDJE Že od leta 1919 trgujem vsako leto s kalifornijskim grozdem. Ravno tako imam tudi letos na lbero vrst vrh dobrega in sladkega kalifornijskega vinskega grozolja. Ako želite naročiti cele kaze (vagon) ali več dobrega in sladkega kalifornijskega vinskega grozolja, tedaj se obrnite na naslov: JOSEPH P. KRISTAN P. O. BOX 587 FRESNO, CAL.

F. KERŽE, K. S. K. J. Društvom: Kadar naročate nastava, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene. Naštrni in vsoci ZASTONJI 1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

SAY OTHERS:

Fraternity, like religion, should be a part of our daily lives, and not be brought out as a garment to be worn only in the lodge room.

The beautiful lessons of the ritual will lead to broader, better citizenship; will make us better members of society; if we carry their teachings with us and practice their precepts in our association with our fellow men.

The obligation taken at the altar is a creed which embodies the Golden Rule, and the man or woman who lives up to its solemn vows is walking in the footsteps of the Great Teacher.

Too often this obligation is forgotten, and we hear members of the order malign some brother or sister, or repeat words of gossip or slander to the detriment of a brother or sister whose good name they have promised to cherish.

It is not possible that we could always indorse all the actions of every member, for so long as humanity endures there will be wrongdoing in the world. It may be that some brother or sister has gone far astray; the true fraternalist will try to bring them back to the paths of rectitude rather than shove them farther down the abyss of shame and sorrow by heaping maledictions upon them.

It's true there are often black sheep in the fold, but we may remember that most every black sheep was once someone's pet lamb, and that there lie dormant in him great possibilities for good if we can but guide his steps aright.

Let us be merciful in our judgment, and in our speech. In so doing we exemplify true fraternity in our daily lives.—The Security News.

Mrs. Marie Prinsland, Sheboygan, Wis., former vice president of the KSKJ, will be in Cleveland this week-end to attend a S. Z. Z. lodge celebration.

PERSONALS

Cleveland, O.: Among the visitors to the national air races last week was Mr. Joseph Perko Jr. with a party of friends, who stopped in Cleveland en route to Chicago after having spent several weeks in Canada. The trip was made by motor.

Mr. Joseph Zalar Jr. motored to Joliet last week after having vacationed several months in this city. He was accompanied by his sister, Mrs. R. J. Grdina, his brother Richard and Miss Frances Knaus, who will vacation in Joliet.

Miss M. Andolsek and Mr. J. Andolsek left Cleveland for New York City last week. Mr. Andolsek, a resident of New York, will entertain his sister during her vacation, after which she will return to Cleveland.

Pittsburgh, Pa.: Mr. Joseph Bahorich was recently wed to Miss Helen Hubcak in a ceremony performed at St. Elizabeth's Church. Mr. Bahorich is a member of St. Joseph's Lodge No. 41 and of the Pittsburgh-KSKJ Booster Club.

Miss Barbara Vinski will leave shortly for a vacation trip through the central states. She will visit with her relatives at 117 W. 2d Ave., Girard, O., and later will depart for Detroit, Mich., where she will visit with friends at 12820 Dequindre St.

Miss Helen Verner is traveling with her parents to Caledonia, N. Y. Miss Verner, a member of the Pittsburgh Minstrels cast, will return in time for the performance date.

Mr. Marty Gornik is recuperating at St. Francis' Hospital, where he recently submitted to an operation. He is a welterweight boxer and is very popular in Pennsylvania ring circles.

PERFORMERS

The cast for the Pittsburgh KSKJ Minstrels has been augmented by the announcement that Frances Balkovec will accompany the songsters on the piano. Pauline Severs has been added to the list of vocalists. The show is billed for Sept. 20.

AND THEY'LL REMEMBER

September is here, and summer is nearing its end. Joyful are these words for the poor folk, who have no way whatsoever to combat that melting heat of July and August, but sad they are indeed, for the more fortunate people who have means and can well afford summer's fury.

Heat, however, has more effect upon some than others. There are people, of the wealthier class, of course, who will not tolerate the cold weather. They like the birds, will always travel to warm climates, naturally, partaking of the summer sports. Then again, there are some who will try at their utmost to escape heat by lodging themselves at the coolest spots of the mountains, again to return to their native cities to enjoy the winter sports when the cold weather sets in.

Coming back to poor class, what can they do? They have to take things as they come. They are compelled by circumstances to suffer both the heat of summer and cold of winter. Nevertheless, the cold season is by far the better of the two for them. No matter how miserable they are financially, fate, however, seems to be charitable enough to provide for them at

least a few sticks of wood and a few scuttles of coal by which they can make themselves comfortable.

But the summer is a bird of a different feather as far as the poor class is concerned. In order to keep the wolf away from the door, daddy is obliged to put in eight or nine hours of work per day, by the sweat of his brow, to return home after the final whistle blows, to sweat some more.

The only way he and his family can escape a bit of the summer's fury is by going to the nearest beach on Saturday afternoon or Sunday. If he is fortunate enough to own a horseless carriage known as the auto, he has a better chance to cool off than a person without one.

Women of the poor class deserve sympathy. If they are blessed with a duet, trio, quartet, quintet of children, they can never say their hours are over and that they are through for the day, but are continuously on the go and sweating unceasingly. It isn't fair when you look into it, well, I'm not to be the judge in that case. Yes, summer is nearing its end, and what fun the vacation.

(Continued on page 2)

THE LAST STRAW

AN EDITORIAL

THE Slovenian language which has survived barbaric invasion and weathered the storm of oppression for ages in the Balkan area has been subjected in America to forces too severe, and the result is slow obliteration.

The World War united the American people, and did it so compactly that racial distinctions were disregarded.

The employment of the mass production system threw into close contact millions. The diversity of these previous individual groups was standardized by the usage of a common tongue to facilitate communication.

Immigration laws bolted the doors of the United States and the Slovenes were not given an opportunity to associate with people who spoke only the Slovenian language. Instead, they were obliged to mingle with people of other nationalities and consequently were forced to adopt the English language in order to be understood.

The second generation of Slovenes in America, educated in American schools, public and parochial, was not given the same primary education in Slovenian as was the generation that emigrated from Europe. The teaching of Slovenian in elementary schools was soon discarded. Even the Sloven-

ian sermons to the children were soon supplanted by the English, because the children could more readily understand the latter.

The fraternal organizations with their advocacy of English-conducted lodges are aiding in the downfall of the Slovenian tongue in America. Likewise are the organizations signing a death warrant for their native tongue by the inclusion of English sections in their official organs. The independent dailies and weeklies are also contributing to the cause, to the extent that at present only one of the 12 Slovenian sponsored publications is published wholly in Slovenian.

Intermarriage is also playing a prominent role in the dismantlement of the Slovenian language. Although it is not here inferred that intermarriage of people, members of totally different nationalities, should or should not be encouraged, intermarriage usually takes a member from his individual group and places him in obscurity in the fields of association.

For a time it was thought that the home was the only salvation for the Slovenian language. Parents were encouraged to speak Slovenian with their children. They did, and in many cases mixed it with English so that the

child was taught neither Slovenian nor English. The advent of the radio rang a death knell for the Slovenian spoken in the home.

Contrary to all the above stated forces, there is one salvation, and that is the promotion guided by Dr. Frank J. Kern, who may be named the father of the Slovenian schools in America. Dr. Kern with the assistance of such capable men as Ivan Zorman, American-Slovenian poet, is giving to the Slovenian public of Cleveland an opportunity to salvage what remains of the love for the Slovenian tongue and place it on a pedestal of which it is worthy.

The Slovenian School in Cleveland will start its fall classes shortly. It has a complete program guided by capable instructors and can give a thorough and complete study of language and history. It is a method superior to the previously advocated home study type.

The Cleveland institution stands out as an example. Establishment of part-time Slovenian schools in Slovenian communities would aid in the preservation of the Slovenian language; it would preserve it in a state free from all mixtures and would slowly make Slovenian youth cognizant that the language of their fathers is melodious and beautiful.

TO STAGE BEAUTY CONTEST

Pittsburgh Lodge Sets Dance Date for Sept. 12

A fall season beauty contest will be the feature attraction at a dance to be given Sept. 12 by the ladies' society Mother of Seven Sorrows, No. 81, at the Slovenian Auditorium, 57th and Butler Streets, Pittsburgh, Pa.

The contest is open to single women, 16 years of age or over. Contestants will be obliged to register in Room No. 1 before 9 o'clock the night of the dance. Contestants may wear either formal, informal or street ensembles. Three beautiful prizes will be awarded the first three winners. The judges will include some of the most distinguished business and professional men of Pittsburgh.

Music for the occasion will be furnished by one of Pittsburgh's leading orchestras.

We sincerely hope that the girls of Pittsburgh and suburbs will enter the contest. We promise you all a most enjoyable and entertaining evening. For the contest winners it certainly will be quite profitable.

Mary B. Mravintz, Recording Sec'y.

Notice! Members of SS. Cyril and Methodius Lodge No. 191, Cleveland, O.

The next meeting will be held on Sept. 9, at the Slovenian National Home on Racher Ave., and is to be a very important one. Plans for the coming festivities and entertainments to be given by the lodge are to be made. The election of a new secretary is also an important item on the program for this meeting. So, come on, show your sportsmanship and co-operation by attending this meeting. Remember—Sept. 7. Marjanca Kuhar, Sec'y.

BOARD TO VOTE ON KSKJ CHAMP SERIES

National Play-Off May Be Set Within Two or Three Weeks

"There is a possibility of a KSKJ national baseball championship series being staged within the next two or three weeks," informs chairman of KSKJ Athletic Board, John A. Churnovich, in a communication to Our Page.

"It all depends," the communication includes, "on how the members of the board are going to vote."

The cities to participate in the contemplated series are Waukegan, Ill., and Eveleth, Minn., according to the report.

The chairman also announces the addition of Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill., to the KSKJ Athletic Board. The board will be complete after two more names are added to it, one from Wisconsin and one from Chicago.

In 1794 Burke estimated the total number of readers in England at 80,000. This was not sufficient to justify expensive improvements in the mechanics of the printing, art, which had been persistently vexed with hostile legislation.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following: 1. Use one side of paper only. 2. Manuscripts written in pencil will not be considered. 3. If possible typewrite material, using double-spacing. 4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request. 5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Saturday prior to intended publication. 6. Manuscripts will not be returned. 7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

SLOVENIAN SCHOOL STARTS FALL TERM

Capable Teachers to Direct Study of Language, History

Registration in the adult classes for the fall term of the Slovenian School in Cleveland has been set for Wednesday evening, Sept. 16.

The school, under the direction of Ivan Zorman, recognized authority on the Slovenian language, offers a complete course in the study of Slovenian language and history. The fee is nominal and for those unable to pay instruction will be free.

The adults can register between 7 and 8 p. m. at the school's administration room in the Slovenian National Home (old building) on St. Clair Ave.

The children's classes, supervised by the former experienced teachers, Mrs. Antoinette Simcic and Mrs. Mary Ivanush, will open Saturday morning, Sept. 19. Last year's enrollment of 150 children is expected to be equalled. The school admits children between the ages of 7 to 16 years.

PERSONALITIES

Mrs. Christine Gerdovic, secretary of St. Ann's Society No. 139 KSKJ and active in other church work around St. Roch's, is our next victim.

Mrs. Gerdovic has been secretary of St. Ann's for the past two years and her work in this field has been worthy of commendation. She always worked for the best interests of the KSKJ and the local lodge, and won a wide host of friends in La Salle and vicinity during her term of office.

Aside from this she is a devout Catholic, a true member of the Christian Mothers' Society and an honest worker in any field of work that she is asked to help in.

RUBBING ELBOWS

Bib's, Joe's and Mike's scores were not published at request of Gee Dee... said they might feel bad after he got a 72... Says he's waiting for that cigar side bet... don't load it... Pays to advertise... that R. M. A. mention in this col. brought response... Three gov't planes bite dirt at national races... three piles of junk now... cost 125 grand... who pays?... If they keep on taxing, this land will soon be known as carpentina... Frank Merlock's farewell stag for Waukeganers was hummer... Bib drove his chariot at 78 m. p. h. (would be a good golf score) and John Merlock passed him like greased lightning... now we'll tell them both one... With air, chemists can make silk that melts at slight heat... it is bulleavable... picture the result after tempered words over bridge table... hot air boys better stick to wool... "Out-spoken," this col. rubs elbows, not blackens eyes... sweeper, gets your contrib... Stores in Jugoslavia close for 2 hrs. during lunch time... during that time this scribbler can get haircut, eat, grease car, buy suit, write 3 letters, cut the lawn and bowl two games...

I'm dancing with tears in my eyes—are you really, Binnie, or was it just the onion juice?... As the word saying is, "Laugh and the world laughs with you, peel onions and you weep alone"... Did you ever see Emily Mrezar sing and act the Sugar Blues? Just ask her to demonstrate for you... Kunigunda eloped—couldn't be found—later located with the rabbits, her pets... Kunigunda has the La Salle Slovenian populace guessing—have you identified her as yet? Time will tell... Who is Kunigunda?

FRIENDSHIP PREVAILS

St. Joseph Sports are depending on their pitcher, Lefty Tomsic, to keep them in the race for the Class D title in the Cleveland amateur circuit.

Recently Lefty pitched a no-hit game, and Sunday he struck out 17 batters, while his teammates pounded out a 7 to 0 score against the St. Andrew Jednotas.

PERSONALITIES

enough enthusiasm to chase all the blues away. For instance, our coming minstrel show is just edging every one of our members toward the date Sept. 20, which when it will be past will leave upon us the consolation of something we have done. Our first dance, Oct. 31 (Hallowe'en), too, holds anticipation not only of the good time that will be had, but of the pleasure we, each one of us Boosters, will be granted of making for the public such a gigantic display of our whole-heartedness.

Fellow Boosters, we have just the finest crowd of enthusiasts together as will assure each and every one of us a good time. Let's wake up this drowsy city of smoke and fire with our overbursting energy of showing ourselves the finest of all sets. Let's put all the pep into our minstrel show and invite everybody in Pittsburgh to witness it. You will soon find out what a fine show you will be afforded through the peppy direction of Francis O'Donnell and our orchestra.

On Sept. 20 we want you all at the grand turnout at the Slovenian Hall. We ask only a beggar's pittance, 25 cents.

CURIOSITIES

By NUJAWKER

Cruelty to man: Christ was crucified. Socrates was made to drink hemlock. The pagan Romans threw the early Christians to the lions and burned them like torches in the imperial gardens. St. Catherine was broken on the wheel. The instrument of torture has ever since borne her name. St. Cecilia was tortured by boiling water and her head severed by piecemeal, another little wound being inflicted every day. Sir Roger Casement died on the scaffold for his defense of Ireland. Cicero was murdered in exile. Giordano Bruno, Joan of Arc, Savonarola and Hus were burned at the stake. Columbus was put in chains. Dante was banished.

Diogenes and Cervantes were sold into slavery. St. Agnes was beheaded at the age of 13. Hypatia, one of the most beautiful and learned women of Egypt, was stripped in public and cut to pieces with oyster shells. Lavoiser, discoverer of oxygen, was beheaded. Lincoln, great emancipator, was assassinated. Roger Bacon had to write his great discoveries in code for fear of persecution. Galileo was made to recant. Mozart was thrown into a beggar's grave.

Honesty

Honesty is the most essential element in a business man's character, and, in fact, should be for everyone. It is more honorable to be a true man than merely to be a millionaire. To say that deception is necessary to success in business is putting a libel upon an honorable calling. Once a man has been branded as dishonest he has lost his influence and nothing can save him. To be honest from mere policy is poor morality. We should be honest because it is RIGHT. Truth is the essence of all trade; it is the life and soul of our mercantile greatness. It is eternal and must, though apparently defeated, gain the final victory. Joliet Sodality Girl.

THEY GOT ME PALI
By Gee Dee

She was quietly seated, reading something or other, when Groucho interrupted the deathly silence with a banging on the door. "What could it be at this unearthly hour of the night?" thought Greta.

"Let me in, I say! Let me in!" gruffed Groucho. And Greta trembled like an autumn leaf, tinkered with the lock, and there stood the brute.

"You frightened me," gasped the damsel, but Groucho had business to perform. "Well," he said, "I've waited a long time for this, and my waiting days are over." She knew what he wanted, and knew what was to happen, for he had it in his hand. She did not know it was loaded.

"Stand over against the wall and smile. This doesn't happen very often, and I want to do a good job." He eyed her and then the mechanism. "This ought to do a good job," he added.

"But, Groucho—"
"No buts. I'll do this if I hang for it."

He did. A shot rang out and oodles of smoke filled the room. He got her—but it was on a film.

"That," he said, "was the first flashlight picture I ever took, and I hope it turns out all right. I'll be seeing you tomorrow."

Today's contest: Fill in the last line.

Who started this,
I'd like to know?
If I'd have anything to say
I would wind up . . .

I dare you to fill the last line. Each letter will be placed in bottle and thrown over Niagara. The one that floats will win the prize, a bound volume of "What's Wrong With Me?" Make the last line rhyme with anything. Contest closes most any time. Maybe you will be the winner.

Today's letter to her:
Draga mi:

Danes sem thinkov da bi blo fine ce mi dva takeama vacation together. Zdad mam job in sem all tired out. Nucam en mal time out. Ampak jaz ne morem v California jet, pa tudi nočem, ker so too many movie zvezde in moje eyes so jako partiklih. Smoked glasses pa nočem wearat. V Atlantic City tudi nočem jet, ker ne znam tako dobro swimat.

Kedaj boš pa Ti dobila vacation? Jaz sem glih zdaj dobiv en swell idea. Ti pridi v Cleveland on Sept. 19. Jaz te bom meetov na station. Oh ja! Pri nesl en mal luncha, napravim klobase, shunken pa horse-radish, potica in en par toothpickov. Bomo then šla v Pittsburgh da bomo fine show gledala drug dan. Ti KSKJ boosterji smeram tako talkaja kaj bojo napravil. Sam za fun let's go.

Tvoj zmatran,
Gee Dee.

When Money Talks Loudest

I am twenty-five dollars.
I am not on speaking terms with the automobile dealers.
I am too small to buy a house and lot.
I am not even large enough to pay the rent.
I am hardly fit for a suit of clothes.
BUT, believe me, when I go to a Catholic fraternal insurance society like the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union (KSKJ), I'm worth a thousand dollars!

Book printers did not enthuse over the early cylinder presses, for as first made they were type badly. Printers called them "type smashers."

LETTERS TO EDITOR

Chicago, Ill.—Editor Our Page: I see we have within our fold a Pulitzer. You're all right, Observer, only you take up too much room. I think it is foolish to comment on every article on the page when you could just comment on those that don't meet with your favor. You could say, "All was good except—." Even that would not be necessary, because you could address your comments to the various writers and they would, I think, better appreciate a personal note. Your old-fashioned reflections were good, but the rest of your observations were just like this letter, taking up room and not doing much good.

One Who Was Razed.

Joliet, Ill.—Dear Editor: "Airedale" has the right idea. Why don't you give that Gee Dee chatter a one-way ticket to China, where the stuff would perhaps be understood? After this please put Gee Dee's stuff in bold print so that I can skip it before I get half way through it.

Particular.

Pittsburgh, Pa.—Dear Editor: I didn't at all like the dig our Observer gave to the KSKJ Athletic Board. If this officious busy-body would only allow the athletic board to have its convention, it would enlighten him of its purpose.

As a matter of criticism toward the contributors of Our Page, I wonder why they are all addicted by the self-same false pride idea in signing their Christian names to their publications.

One who isn't afraid,
F. J. Sumic,
Member of the KSKJ Athletic Board.

La Salle, Ill.—Dear Editor: Each month as I peruse the secretary's report I notice that the KSKJ has a long list of suspended members who are unable to pay their dues due to the present business depression. Something ought to be done about this matter.

If I remember rightly, the last convention of the KSKJ, held in Waukegan, Ill., set aside a fund of monies, comprising 15 per cent of the collected juvenile assessments, for the promotion of sports in the KSKJ. To my mind, sports on this order would be only national play-offs and would be very expensive to the KSKJ.

In the past bowling tournaments were always self-supporting and were always great successes. If any other sports are desired by members of the KSKJ let them also be self-supporting, and with the co-operation of all those involved they most likely will also be successes.

Why not take the 15 per cent of the collected juvenile assessments and pay off the dues of the suspended members and get those members back into the KSKJ? It is without a doubt that many other members of the KSKJ are beginning to feel that it is only a matter of time before they will have to be suspended if business does not pick up. This depression will not last forever, and I am sure that as soon as work picks up, the KSKJ will begin to boom again.

The KSKJ lodges are scattered all over this country, including Canada. To promote sports on a large scale would make the affair a national one—one which would be too expensive for an organization the size of the KSKJ.

Would appreciate it very much if we would hear something from some other member on this subject—as we would like to have ideas from all sides.

Sincerely,
La Sallita.

Joe Go 12 Frames to Beat Creek SNPJ's
Chummy Scores in 12th to Give KSKJ Edge

Displaying a classy brand of baseball, the St. Joes of Waukegan nipped the SNPJ nine in a 12-inning thriller by the score of 2 to 1. The game was a real baseball lover's delight throughout and was full of pep and fight through the whole fray. The Joes won the game in the 12th inning when Chummy scored the second run for the winners on a single, stealing second, gaining third on a wild pitch and crossing the plate on his kid brother's infield grounder for the second out. Joe Drobnick's triple was the cause of the first tally. Chummy followed, laid down a bunt and Drobnick was allowed to score on Hodnik's wild throw to first trying to nail Chummy. Pustaver, star southpaw of the Joes, performed wonderfully and had the boys as guests on nine well scattered free rides through the field. Farley, the opposing pitcher, shared honors for strikeouts, each pitcher getting 11. Batting honors on the Joes' side went to Chummy and Umek, each getting two hits. Troha of the Snaps marked up three safeties to lead his outfit in hitting. Next Sunday the Joes play the SNPJ outfit in a return game, which is sure to turn out as a real tussle again.

CHRISTIAN LOYALTY
By Joliet Sodality Girl

Are we not proud of our friends when everyone speaks well of them? We try in many ways to show them "off." But did you ever stop to think how cowardly a great many good people are about their friendships? As long as their friends are well spoken of, they are proud of them; but when their friends are in disgrace, real or imaginary, they fall back on them. These are times they show their cowardliness. We should never listen to bad stories about our friends, or at least do our best to disprove and discredit them, refusing to believe one evil word that isn't proved. And even if our friends are at fault, we should be true and loving toward them; for there is a golden rule of friendship of doing to our friends as we would like to have a friend do to us.

Children's Training a Concern of Fraternal System

Within the past two or three years the most noteworthy organization of children has been by the fraternal benefit societies. Such organizations are more far-reaching than those that have gone before, in that their purposes and programs include broader instruction and experience for the children. The teachings of all children's organizations include good manners, good deportment, sacredness of the pledged word, patriotism, cleanliness, etc. The children's fraternal organizations include, in addition, training in thrift, saving, life insurance and business.

Let the fraternal societies become as concerned in these organizations as the management of the Boy Scouts has been in that organization; let them make the meetings as interesting as Boy Scout meetings; let them see to it that their children's lodge emblems are as truly badges of honor as are the Boy Scout emblems, and the organization of children into juvenile fraternal lodges will mark the beginning of higher standards of living in America.—The Yeoman Shield.

Some people's troubles are enough to make anyone laugh.

KSKJ ATHLETIC BOARD
John Chomovich, chairman, 204 N. Hickory St., Joliet, Ill.
Anton Gredina Jr., 1053 E. 63d St., Cleveland, O.
F. J. Sumic, 312—57th St., Pittsburgh, Pa.
John J. Kordish, 335 Monroe Loc., Chisholm, Minn.
Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.

KSKJ MEMBERS IN PUEBLO BALL TILT

Dairymen and Tigers Push Game to 12 Frames

By N. J. Mikatich Jr.
Pueblo, Colo.—The Diamond Dairy Sluggers downed the fast Pete Elich Tigers Sunday, Aug. 30, on the St. Mary's ball park by a close margin of 2 to 1. The contest went 12 innings, when the Dairymen chalked up the winning run to win one of the best ball games ever played on the St. Mary's diamond this season. The winning run was brought in by "Enky" Pecek, star second baseman of the Sluggers, when he scored on a wild throw to first, the Tigers trying for a double play. The feature of the game was a pitchers' battle between Joseph "Muss" Mikatich, star lanky southpaw chucker of the Elichmen, and Adolph Lest, star fast ball chucker of the Dairymen. Mikatich had the edge on Lest in twirling, allowing only five hits and whiffing out nine via the strikeout route. Lest also chucked a fine game, allowing nine bingles and fanning six Tigers. The Elichmen were leading the game up to the eighth inning, when Eddie Kocman, star receiver of the Dairymen, smacked one of Mikatich's fast, sizzling hooks for the circuit, with none on, the ball clearing the left field wall, to tie the score. "Larry" Muhich, peppy first sacker of the Elichmen, pulled off a sensational one-hand stop when he speared Lest's terrific line drive. Two mates were on when Muhich speared the ball to retire the side. The game was played before one of the largest crowds of ball fans ever to witness a game this season at the ball park. The attendance was estimated at 8,500. Before the big game got under way a parade was held, starting at the Gorshe & Krasovich Recreation and headed by Joseph Pecek and his 15-piece band. The crowd paraded through the business section of Bessemer and the Grove and then to the St. Mary's ball park. Both teams have players who are members of St. Joseph's Lodge No. 7 of Pueblo, Colo.

Later in the evening a banquet was given at the home of Mrs. Margaret Kozjan for the players of both teams. Mr. Peter Elich of the Tigers and Joseph L. Gersick of the Dairymen gave some fine talks to the players during the banquet, both were given a big hand by the players after each talk.

After the banquet a dance was held at the open air pavilion and was enjoyed by a large crowd of merrymakers. Music for the big occasion was furnished by Bill Culig and his Hot Shot Syncopators of Avondale.

DEATH TAKES FORMER SUPREME KSKJ OFFICER

The Slovenian community of Joliet, Ill., mourns the death of Anton Golobitch, who passed away Sept. 2, following a brief illness.

The deceased was the supreme treasurer of the KSKJ for three terms, prior to the late John Grayhack's term of office. He was also an active member of St. Joseph's Lodge No. 2 and held various offices in that lodge for many years.

New Member Finds Club Interesting

Urges KSKJ Members to Join Enthusiastic Boosters

My first meeting at the Boosters' Club has truly convinced and proved to me that co-operation exists in their club, also that the club would not have been successful without it. Not only does this club possess co-operation, but also has the most interested and enthusiastic members under such talented and brilliant leaders as Sumich, Lokar and Smerich, who are really blamed for making such a successful club.

Through Our Page I want to thank the officers and also my new fellow members for being so kind to me, that I really enjoyed every moment of the evening with you. I also hope that this will impress other uninterested members, as I was, and persuade them to come to your entertaining meetings. I thank you.

Mary Kortnick,
Moon Run, Pa.

How Many Are Living Today Without Insurance and Spending All They Earn?

"Give me two of the best orchestra seats that you have for next Monday night." These words were spoken by a well-dressed young man who stood in front of a Broadway theater ticket office.

"Two and four F, that's good. Thank you." He stepped down from the theater into a passing car, rode two blocks and went into a cigar store, where he bought 12 cigars, paying \$2 for them. He then entered a subway train and soon was home.

"I have the tickets for Monday," he said to his wife, who met him at the door with a kiss. "How about the party tonight?"

"They are all coming," answered his wife, "and we can have three tables."

"Good," he quickly replied. "Now I will go order some refreshments."

"Ice cream and cake will be enough," his wife suggested.

"Hardly! I know that the boys will be hungry enough when 11 o'clock comes and will enjoy some chicken salad. I'm not going to skimp them."

The party was a success. "We had a swell time at your house last night," said a fellow clerk, who, like the other, drew a fairly comfortable salary. "We always do."

"I'm glad to hear it," was the answer. "Has a package come for me this morning? I told my tailor to send me a suit of clothes C. O. D."

"Yes, the cashier paid \$50 for you."

"Good! I will have to hang him up for a week for that. I will have my vacation money in 15 days."

"Where are you going on vacation?"

To the Thousand Islands. My wife likes boating and fishing, and so do I.

"Isn't that expensive?"

"Yes, but it is all in a lifetime, and all the pleasure we get it what we take from day to day when it is offered."

That vacation trip was not taken. The next week the easy man was absent from the office on account of illness, and the week after he died.

"I have just come from his home," said one of the men in the office, "and his wife hasn't a dollar in the world. He left no life insurance. We will have to help her with the funeral."

—Selected.

Individual type, limited in variety and size, was cast by hand at the rate of 200 or 300 an hour.

NOTICE

Regular monthly meeting of St. Aloysius' Lodge No. 47, Chicago, Ill., will be held Saturday, Sept. 12, in St. Stephen's Church Hall at 8 p. m. The members are requested to attend this meeting in a good number and are worthy of congratulation for their past co-operation by attending the meetings in a good spirit. Keep it up, brothers.

Unemployment prevails also among our members, and any friendly suggestion to assist those affected would be appreciated.

St. Stephen's Parish bazar is in season, held in the school hall Sept. 5, 6, 12 and 13. On the last day valuable prizes will be distributed. The members of our lodge are cordially invited by our pastor and committee in charge to attend this bazar and help to make a success of it.

John Kremesec, Sec'y.

LOST IN ILLINOIS

There is a county in Illinois which has no railroad.

It has only ten miles of hard highways.

It is Calhoun County, and it is merely a long strip of land between the Mississippi and Illinois rivers. Till last week Calhoun was a thin and inaccessible peninsula, approachable only through a narrow neck which connects it with Pike County. Last week a long and expensive bridge across the Illinois River was opened, and Calhoun County came out of the obscurity it had been in and found itself safely joined to the rest of the state.

One who has never visited Calhoun County is privileged to conjure up pleasing mental pictures of its rustic simplicity. It was the cheese of the sandwich and the two great rivers were the rye bread. It was a vermiform appendix of Pike County, and surely that is enough to make certain its placid forgetfulness of passing years and outer hubbub.

But there's no telling what may happen now that the big bridge is built. If you wish to see the lost county of Illinois still tranquil in its sylvan enchantment you ought to start out at once. Pictures of the big bridge are not hopeful. Filling stations and barbecue stands are likely to spring up like mushrooms all over this water-walled Eden now that it is walled no longer.

La Sallita.

Keep Step

Keep step. If you fall behind, it is not yourself alone who suffers, but you pull your family and your company down with you.

Victories of life are won by men putting their shoulders to the wheel, in companies and regiments—co-operation and team work. In plain English, don't lose touch with your fellow human beings.

Keep step with your family. The family is the oldest known club. From this group all groups received their origin.

Keep step with your friends. To lose a real friend is worse than losing a pocketbook.

Keep step with your company, your fellow workers. When a new plan is put into effect, put your shoulders to the wheel. If it's an "Eye and Ear" book, the company must put time and money into it for your benefit. It's a pen and pencil set to be won, get busy and win one. KEEP STEP.

Keep your mind open, keep step to new things, new methods.

Keep step with the times. It is well to know the thought of yesterday, but it is better to keep step with the present day.

—The Monarch.

CONVERSATIONS

Smbky Joe: What a program! Oh, my, what a program!

Bozo: Say, Smoky, you sho got me curiosity walking. Ain't you gonna let me in on this secret? You said me and you were pals.

Smoky: Since me and you're am pals, I've gone to tell you. Boosters Club am holding a minstrel show and they just selected me as the man to send invitations out, and I've ain't got no phone to call these folks.

Bozo: If you're give me a dollar I've will sell you my idea.

Smoky Joe: What's you need a dollar for? Am you taking the Gold Dust Twins out?

Bozo: No, for the minstrel.

Smoky: I've give you a quarter for the minstrel. Now, tell me your idea. Man, that minstrel is worth a dollar, but they gonna let you in for a quarter.

Bozo: Lordy Massas, give me the quarter, and, you dumb Nigga, what this Our Page fo. I've gone to write down the invitation, hear:

Come on, you Reveliers, come on,
Come on, you Musketeers, come on,

Everybody, come on, come on, everybody come to the Boosters' Minstrel Show, Sept. 20, at 57th and Butler Streets, Pittsburgh, Pa., and hear them darkies a-singin'.

AND THEY'LL REMEMBER

(Continued from Page 7)

ists had. They were swimming, boating, hunting, touring; they were playing baseball, tennis, golf, water polo and other sports too numerous to mention. There were, without a doubt, also plenty of casualties. Some were killed in automobile accidents, some drowned in various waters and some, well, there are all kinds of ways to get killed.

Now, when you hear and read of some of these summer tragedies, resulting from various pleasures, do you ever stop to think how wise it is to be insured, especially in the KSKJ? Join the Knights of Trinity. If out of town, join the nearest KSKJ benevolent society. No, I wouldn't say that you're accident-proof when insured, but if it is to be that something happens to you, at least you leave something behind for the folks to remember you by.

Money Is Hard to Keep Between Forty and Sixty

The way money gets away from men between 40 and 60 years is not only deplorable, but terrifying. The decline in assets may begin in the forties or the early fifties. But when it sets in, it gather force most distressingly. And there are always reasons for it, usually originating in the gradual desertion of prudent economies, along with unwise speculations. The man who raises his "standard of living" with every increase of salary, or every addition of 5,000 to his financial resources, is on the way to an empty purse in his sixties.

Money is the hardest thing in the world to keep penned up. It gets away from the day a man permits his expenditures to materially increase. It is not in the character of the majority of men to control their savings when 40 finds them in the heyday of making money. Watch your step, you men of 40, lest you become one of the 95 per cent of well-to-do men between 40 and 50 who quit with nothing at 60.—W. C. Sibley, in Chicago Journal of Commerce.

The larger the bluff, the smaller it looks when called.